

REALITATEA

ILUSTRATA

MAGLAVITUL
SAT CU OAMENI
SFINTI?

PETRACHE LUPU
Omul care a vorbit
cu Dumnezeu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

UL IX No. 442
IULIE 1935
10 LEI

SERBAREA DE FINE DE AN ȘCOLAR DELA PALATUL COTROCENI

Săptămâna trecută a avut loc la Palatul Cotroceni serbarea de fine de an a clasei Voevodului Mihai. Serbarea s'a desfășurat sub forma unei șezători cercetășești. Într'o poiană din mijlocul parcului s'a instalat un cort cercetășesc în fața căruia s'a aprins focul. Voevodul Mihai și colegii săi de clasă au montat singuri cortul și tot ei au organizat întreg programul serbării. După programul artistic a urmat actul care a consfințit sfârșitul anului școlar: împărțirea premiilor de către Suveran; premiul I și medalia de aur pentru sârguință a fost decernat elevului Cernavodeanu. Premiul II a fost obținut de Voevodul Mihaiu și elevul Ioanițiu; iar premiul al III-lea de elevul Heltman. Fotografiile noastre înfățișează pe Suveran înconjurat de asistență în timpul programului artistic și pe elevi în fața cortului cercetășesc,

INAINȚAREA ÎN GRAD A NOUILOR SUBLOCOTENENȚI

Într'un cadru impresionant s'a desfășurat săptămâna trecută, pe platoul de exerciții al regimentului 9 călărași din Constanța, solemnitatea înaintării în grad a nouilor sublocotenenți promoția 1935 a școlilor pregătitoare de ofițeri din țară. La solemnitate a asistat Suveranul, Voevodul Mihai și d. Gh. Tătărescu, prim ministru. Fotografia noastră înfățișează pe Suveran urmat de Voevodul Mihai, de ministrul armatei, primul ministru și de inspectorii generali de armată trecând în revistă grupurile de noi sublocotenenți.

DESCHIDEREA CURSURILOR DE ZBOR ALE ȘCOALEI A.R.P.A.

Săptămâna trecută a avut loc pe aerodromul Băneasa solemnitatea deschiderii cursurilor practice ale școalei de pilotaj „A.R.P.A.” După oficierea unui serviciu religios a luat cuvântul d. general Condeescu, președintele societății „A.R.P.A.” Au urmat apoi sboruri cu noii elevi. Fotografiile noastre înfățișează pe noii elevi ai școalei de pilotaj și un aspect al sborurilor demonstrative făcute cu prilejul festivității.

TRANSPORTUL ELEFANȚILOR

Nu e mult de când elefantul din fotografia noastră era liber. El se învârtea prin locurile unde văzuse pentru prima oară lumina zilei și nu se gândea niciodată că va veni ziua când viața lui va suferi importante modificări. Iată însă că într-o bună zi el a fost prins de membrii unei expediții a căror menire era să adune animale pentru o grădină zoologică din Japonia. Din acea zi soarta elefantului se schimbă. Bietul animal a trebuit să îndure tot felul de suplicii până în ziua transportului. Aceasta i s'a părut desigur cea mai îngrozitoare. Iată-l suspendat în aer ca un simplu balot în clipa încărcării sale pe vapor. Inima uriașului animal s'a făcut cu siguranță mică. El se întreabă cu înfrigurare: „ce voi mai avea de îndurat?”

Civilizație !... Civilizație !...

CĂLDURI INSUPORTABILE

Urșii polari suportă greu căldurile care s'au abătut asupra marilor capitale în timpul verii. Iată-i în fotografia noastră plângându-se unul altuia de neplăcerile verii.

TREI FETIȚE CELEBRE

Iată în fotografia noastră trei celebre fetițe din Haway cari obțin mare succes în cinematograf în Statele-Unite. Ele sunt dela stânga la dreapta: Kwai Seong Chu, Wanda Silva și Mikayo Masunage.

Bucuria la aer liber și soare

vă procură Nivea. Înainte de-a face baia de soare, masați mai întâi bine corpul cu Crema Nivea sau Uleiul Nivea. Astfel micșorați pericolul arsurilor solare și pielea obține în acelaș timp o culoare superb bronzată. Nu trebuie însă să faceți plaja fiind corpul ud; când razele solare sunt prea puternice, repetați la nevoie masajul cu Crema Nivea, de mai multe ori.

CREMA
NIVEA

Cu **NIVEA**
la aer și soare

VOPSITUL
PĂRULUI
cu Henne Royale
PRECIZIA, ETC.

ONDULAȚIUNI PERMANENTE

LUCRĂRI DE PĂR ARTISTICE
IN EXECUȚIE IREPROȘABILĂ

Aranjamente pariziene de Mirese
CONSULTAȚIUNI GRATUITE
pt. îngrijirea tenului la Institutul de
Infrumusețare **DORTHEIMER Victoriei 50**
CEREȚI GRATIS NOUL CATALOG
PREȚURI CONVENABILE

MEDIC UNIV.

Dr. ANATOLE CRESSIN

Boli de femei, interne, urinare
Hormonoterapia, tratamentul
obezității, turburări sexuale, fri-
gидitate, metrite, ovarite etc.

Consult: 3-4 și 6¹/₂-8 p.m.
și în ore reținute

STR. FRANKLIN, 7 (Atenou)
Telef. 4.42.56

Crema Nivea: Lei 16.- — 72.-
Ulei Nivea: Lei 55.- și 85.-
Beiersdorf & Co. S.A.R., Brașov

O INVENTIE POTRIVITA

ERA foarte firesc ca timpurile acestea de caniculă să-i facă pe oameni să se gândească tot mai mult la modul cum ar putea combate căldura. S'a văzut doar că toate mijloacele întrebuințate până acum, în orașele mari, au avut și au un foarte vag succes. Nici hainele ușoare, de dril, nici apa stătută a strandurilor, nici berea frapată, nici înghețata, nu au un efect permanent, nu procură o stare răcoroasă costantă.

Mister Healy din Washington, un tânăr inteligent, a avut o idee cât se poate de originală, inventând un aparat sortit să-i furnizeze oricând răcoarea necesară, menținându-i temperatura la un grad normal.

Aparatul domnului Healy, se aseamănă cu niște foale în miniatură și se aplică la pantofi așa cum se observă în imaginea de mai sus. În timpul mersului, un dispozitiv se deschide și se închide, apăsând aerul, care este trimis apoi în toate părțile exte-

DEPOZITUL UNEI FABRICI DE GHIAȚĂ

Într'un oraș mare se întrebuințează în timpul verii, mai ales când se pornește o caniculă ca cea din zilele acestea, imense cantități de gheață. Fabricile de gheață lucrează zi și noapte și cu multă greutate reușesc să satisfacă toate cerințele. Fotografia noastră înfățișează un colț al magaziei dintr'o fabrică de gheață.

rioare ale trupului: la subțiori, după gât, sub pălărie, etc.

Poate să-și închipue oricine, cât trebuie să fi suferit bietul om, dacă a fost silit să ajungă să-și pună în practică o idee atât de năstrușnică; să meargă adică pe stradă încins din toate părțile cu tuburi de cauciuc și cu un fel de copite la picioare.

Și s'ar putea, cât de curând, să vedem și publicul dela noi cu câte un asemenea mecanism, agățat de încălăminte.

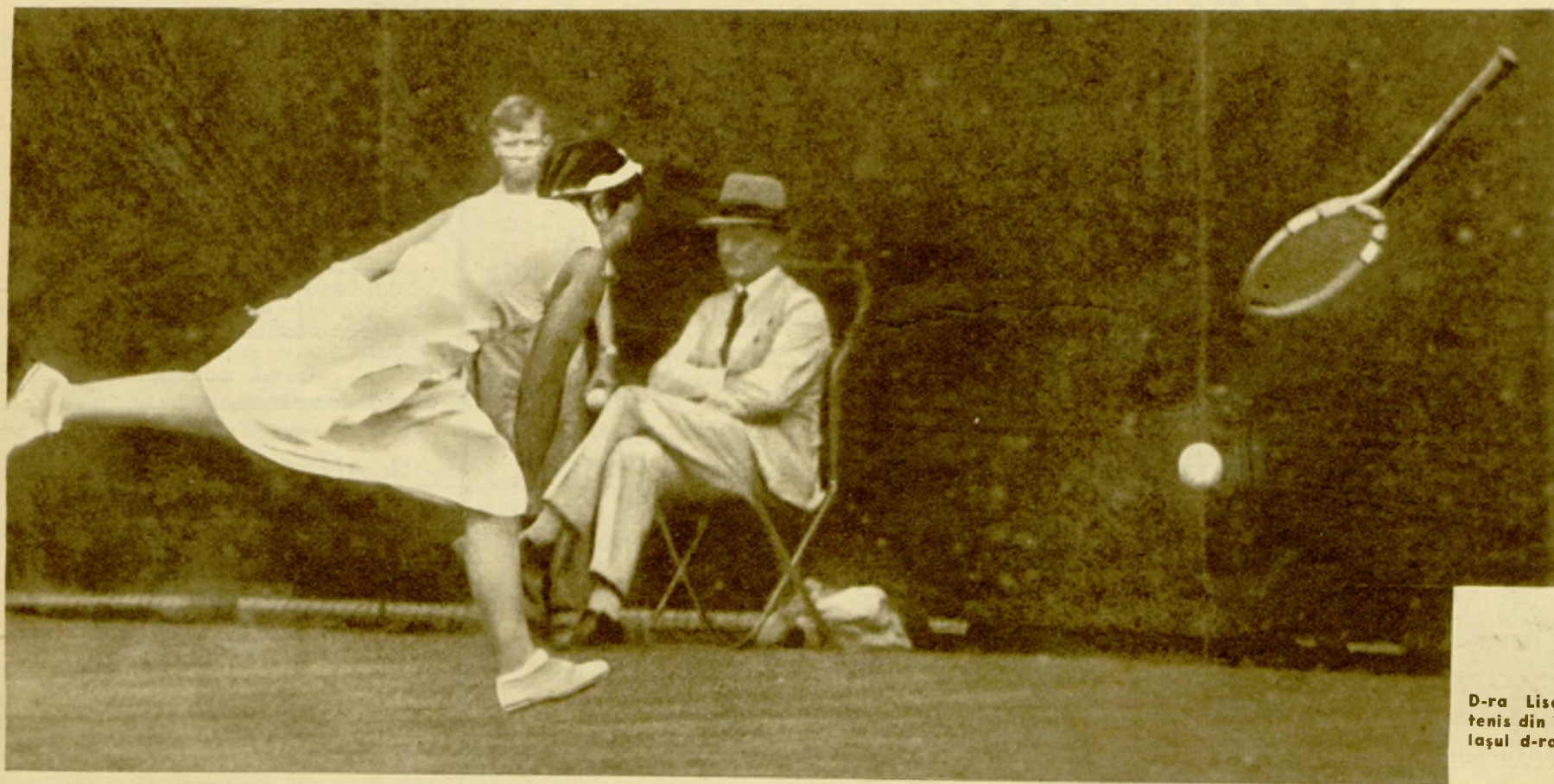
Ar pierde mult grația mersului feminin atunci... Dar, în schimb... ar suferi lumea mai puțin de zăpușeală...

Ceeace ar fi de preferat, în ultimă instanță.

DOMNIȘOARA LIZANA IN WIMBLEDON

TENNISUL este unul din cele mai plăcute și mai nobile sporturi și este practicat, după ultimele statistici, cam în aceeași măsură, și de bărbați și de femei. În general, jocul nu cere mai niciodată mari eforturi, ci mai mult dibăcie și iuțeală, un ochiu ager și o mână sigură, care să stăpânească racheta. Grațioasa sportivă domnișoara Lizana, (Chile), într'un

match susținut la Wimbledon contra domnișoarei Stammers (Anglia) într'un moment de expansiune sportivă a făcut un efort mai mare și racheta a reușit să-i sboare din mână, ca o pasăre, care-a stat prinsă în colivie. Un fotograf dibaci, a isbutit să înregistreze pe peliculă acest unic moment.

D-ra Lisana la campionatele de tenis din Wimbledon. (Vezi articolul d-ra Lisana).

Ziua apelor la Constanta

Carul lui Neptun în timpul defilării. Carul P. A. R. I. D.-ului.

Carul alegoric al porturilor.

ACEASTĂ „zi a apelor” și-a avut temeiul ei, bine motivat. Era vorba de o demonstrație a valorii noastre maritime. Era firesc să se aleagă frumosul nostru port Constanța ca teren de desfășurare a solemnității organizate. În prezența personalităților de frunte din marina noastră, printre cari se numărau domnii amiral Ioan Bălănescu, inspector general al marinei, amiral Isbășescu, comandantul diviziei de mare, și a notabilităților locale și județene, ca : domnii M. Ionescu, directorul prefecturii de județ, colonel C. Ionescu, comandantul cercului de recrutare, colonel Ceașescu, comandantul pieței, C. Zlătescu, șeful vămii, maior Bancu, ajutorul de comandant al organizației de pregătire premilitară, serbarea a îmbrăcat un caracter de grandoare prin programul ei simbolic. Orașul și portul au fost împodobite cu drapele și verdeață,

Carul alegoric al lui Neptun.

iar vapoarele aflate în basinuri și rază erau pavoazate ca 'n zile de mari festivități.

În sunetele fanfarei diviziei de mare și ale trâmbițelor cercetașilor, un cortegiu impunător, compus din : cler un detașament de marinari cu icoana Sf. Nicolae și instrumente de bărci, centuri de salvare, lopeți și alte obiecte marinărești, școlile, autoritățile, societatea „Regina Elisabeta” a marinarii civili din portul Constanța, asociația „Orizontul” a marinarii români, carul alegoric al lui Neptun, cercetașele, carul alegoric al școlii comerciale tip maritim, cercetașii te-reștri, cercetașii marinari, corul alegoric al P. A. R. I. D.-ului, un detașament de instrucție preregimentară, carul alegoric al serviciului porturilor maritime și detașamente de unități din armata de uscat și marină, a pornit din piața Carol, oprindu-se în fața cazino-ului, unde s'a oficiat un serviciu religios.

Au ținut apoi cuvântări d-nii avocat Dan Alecu, și amiral Isbășescu, președintele „Ligii navale române”, care a insistat, mai ales, asupra nevoii de a se construi în țară nave cari să transporte în străinătate mărfurile noastre. Domnia-sa a arătat avantajele imense de ordin moral, social și economic ce ar decurge de aci, sutele de milioane ce se plătesc pentru transporturi vor rămâne în țară ; afară de acestea, s'ar micșora numărul șomerilor.

A urmat defilarea trupelor, a școlilor și carelor alegorice.

L.

Feritivă de SCAMATORII...

CEREȚI NUMAI CIORAPUL

Ciorapul „ADY” 75,
dă mersului o notă
de elasticitate, de
tinerețe, apanagiul
femeii moderne.

ADY

SUPLU • ELEGANT • DURABIL

OAMENII *cu cavi* vorbește DUMNEZEU

INTAMPLAREA ciobanului din Maglavit e prea cunoscută ca să revenim asupra ei într'un reportaj. Gazetele au relatat povestea păstorului Petrache Lupu, cu un lux de amănunte cari au reflectat proporțiile luate de acest caz de misticism, fără obiecțiuni critice, fără o examinare analitică. E și firesc, căci o atitudine ar fi depășit în ce privește speța atât de fragilă a acestui caz, rostul unui ziar chemat să oglindească un eveniment mai mult decât să-l comenteze. Sunt chestiuni cari prin esența lor sunt refractare discuțiilor polemice. Ele se pun ca probleme, ale căror soluționări sunt lăsate la discreția cititorului, în convingerea că se va găsi răspunsul potrivit de fiecare, după gradul de sensibilitate și de cultură pe care-l are. Astfel, unii vor soluționa problema simplist, alții vor găsi o soluție mai spirituală.

Unii pornind dela impresia că o asemenea chestiune nu merită să-ți bați capul, se vor lăsa păgubași, alții mai predispuși la mistere — chiar când sunt închise în șaradele cele mai puerile — se vor strădui să descopere tâlcul ascuns sub arabescuri și nebuloase.

Dacă există însă un receptor pentru care anumite probleme apar sub un singur unghi și pentru care nu există decât o unică explicație, acest receptor este marea masă populară. Luată ca entitate colectivă, e interesant de constatat că față de anumite fenomene, punctul ei de vedere e comun, valabil pentru toți indivizii.

* * *

Istorisirea ciobanului e cunoscută: Petrache Lupu, orfan la cinci ani, a fost crescut de săteni, sau mai precis, a crescut singur, cum se întâmplă cu năpăstuiții cari au avut nenorocul să fie loviți de un betesug ce pune barieră între dânșii și societate. Depe urma unui pojar a rămas cu o afecțiune gravă a auzului și cu un defect de pronunție. Care e viața acestui infirm și consecințele ce le-au avut izolarea și vecinul apel la mila celor teferi asupra sufletului lui, nu-i greu de dedus. Nefericitul, silit să-și tragă înăuntrul lui antenele, să comunice cu mediul înconjurător, cu natura, prin alt cablu, cunoscut numai de dânsul, ocult, astral, în mod fatal și-a făcut o imagine proprie despre lume. Tot ce-l înconjoară și percepe prin mijlocirea simțurilor sale valide, se poticnește în cadavru surzeniei. Icoana reflectată se aburește, se deformează, sau e completată mintal de adausele imaginației. Infirmul începe să audă — ca să spunem astfel — dinăuntru în afară, la fel cu orbii cari brodează în bezna lor — luminată pentru dânșii cu o lumină egală, rece — pe canavaua imaginației, conturul imprecis al lumii ce se desfășoară și vibrează dincolo de privirea lor materială, moartă. Se întâmplă să ai uneori surprize ciudate, chiar cu aparatul fotografic. Imi amintesc de un clișeu luat în condițiuni tehnice normale, pe cât se părea, și care a reprodus obiectul cum nu se poate mai straniu. Oamenii cari se plimbau într'o grădină păreau alții. Nu știu ce lumină misterioasă, ce rază tainică strecurată în cutia obscură, a avut darul să schimbe fizionomiile și chiar cadrul — nu în sensul diformării — ci într'un soi de sublimare.

Datorită acestor influențe secrete, imaginea a suferit o prefacere, la fel cum se întâmplă cu un aliaj într'o retortă de laborator. Un proces identic se petrece în conștiința infirmului. În cazul ciobanului nostru, ambianța sonoră — tot ce constituie pentru cei cu simțurile întregi icoana fonică a vieții, a lumii — se oprește în pragul timpanului. Ochiul e chemat să joace rolul de interimar al auzului.

O publicație spiritualistă craioveană, care a urmărit cazul păstorului Petrache Lupu, dă o explicație fenomenului, citând o altă întâmplare a unui surd. Acești parțiali desmoșteniți, siliți să se ascundă înăuntrul lor, își construiesc o lume interioară sonoră, își construiesc glasuri, sgomote, toate zămislite psihic. Spiritualistii pomenesc de ante-voce, ce se naște

Ciobanii ascultă
relatările ziaru-
lui „Dimineața”
despre omul
care a vorbit cu
Dumnezeu.

în omul persecutat de surzenie. Sub acest raport, revista în chestiune citează un caz sîc, ce se aseamănă într'o privință cu acel al ciobanului din Maglavit. E vorba de un individ surd, care auzia totuși glasul ce lua ființă nu în afara lui, ci într'însul, în eu. Să examinăm puțin existența ciobanului. N'a învățat carte. Nu știe să însemne pe răboi. E de remarcat totuși o memorie prodigioasă, unilaterală, cum se întâmplă la primitivii cari-și dezvoltă posibilitățile de înregistrare într'o singură direcție profesiei lor. Petrache Lupu nu posedă inventarul numeric al oilor sale — de multe: două sute — ci un inventar vizual, optic. Pentru dânsul oia nu e cifră, ci o imagine, o „poză”, cu personalitatea ei, cu trăsăturile ei particulare, mintea lui, fiecare are o fișă, un semn de identificare. Când le adună, comi il exercită nu contabilizește, ci după un sistem valabil numai pentru dânsul. Imediat care mioară lipsește, fără să le numere. Petrache Lupu e un om simplu, fire candidă. Contactul cu natura, cu singurătatea târlei, l-au întors spre fapte pe cari le priveghează, le mulge, le tunde, le... distrează cu fluerul. El cu o întreținere, cu ele vorbește într'o limbă a lui și a lor. Pe de altă parte, betesugul său l-a făcut ca numai el să „audă” ce grăește turmei, ce-și grăește sie-și. Iată-l în peisajul Maglavitului. Singur cu mioarele, singur cu dânsul. În jurul pădurea freamătă și comunică în graiul ei foșnitor, cu restul lumii. În zori asfințit, păsările cuibărite în frunziș, cîrpesec, flueră, concertează. Petrache n'aude nimic. Înaintea lui se întind bălțile, până 'n dealul ce mărginește satul.

Petrache Lupu, omul care a vorbit cu Dumnezeu. În dreapta cetățeanul Craioveanu, pensionar C. F. R. din Piatra-Neamț care citind în „Dimineața” a fost primul care a venit și a vizitat pe ciobanul Lupu.

fața lor crează se agită pescari, lunecă lotciile svârcolesc plase. Pentru ciobanul nostru, filmul e Sticletele deschide ciocul, fără să fluere; câinii ca botul și întind gâtul într'o opintire agresivă, fără latre. Oile nu behăie, vâslele nu plescăie, totuși mișcă fără sunet, ca în vid. E liniște. E pace. În ochii păstorului priveliștea se reflectează deauna la fel, fără complicații acustice, ca pe ecran. E o tăcere care te imbie la meditație. Potocmai de aceea înăuntrul lui s'au deschis trasee planetelor, au irupt glasuri, s'au trezit voci. Înăuntrul lui e o lume ce palpită și gungurește lume care-l pofteste la sfat și-l îndeamnă la disc. Petrache aude transcendental. Aude ce n'auzim ce n'aude toată lumea. Aude fășăitul mătăsoș vântului în iarba, aude călcătura berzii în mătul teului unde se plimbă după broaște; aude fulgere șopârlei printre pietre. Mai aude pleznitura raze solare când se ciocnesc de umbră; și aude rozăbii cariilor în trunchiul putred pe care se odihnesc. Petrache Lupu aude tăcerea. El își ciulește antene se pleacă atent peste șoaapte, ascultă, răspunde aprobă, zâmbeste.

În jurul lui oile pasc sau sunt tolănite la umbră. asinii moșăie de-a 'n picioarele, câinii flocoși de cu burta în sus și cu gura deschisă. El, Petrache, absent. A evadat din peisaj. S'a refugiat în lumea lui interioară, unde e însuflețire de horă și de bătoare. E fericit.

* * *

Și așa, într'o Vineri s'a întâmplat, cum își închisese cinstit ciobanul (în lumina explicației de mai înainte) fenomenul e lămurit) minunea. N'a inventat nimic. De ce să inventeze? Petrache Lupu nu minte, o întreg satul, n'are apucături rele: nu bea, nu fumează, e credincios și pașnic. Ceeace povestea s'a întâmplat cu adevărat. Numai că realitatea e alta. Cu aceleași infirmități, cu aceeași simplitate de suflet, cu aceleași înclinări contemplative,

aceleși mediu, și mai ales cu aceeași nevinovăție, minunea s'ar fi întâmplat și altuia. Trebuie să ai scepticismul profesional al polițistului — în cazul nostru al jandarmului — scepticism care a devenit a doua fire, ca să te poți îndoi. Corespondenta din Calafat a ziarului „Dimineața”, care a vizitat Maglavitul chiar a doua zi după ce s'a răspândit șovul evenimentului în împrejurimi, povestește un lucru interesant, în legătură cu observația noastră. Ea s'a grăbit să se ducă la târlă, să afle chiar din gura mocanului cum a fost întrevădarea cu Dumnezeu. Un jandarm rural a voit s'o însoțească. Socotea că „afacerea” îl privește, că este un fapt ce trebuie neapărat să fie consemnat într'un proces-verbal. Ajunși la târlă, reprezentantul autorității, după ce a ascultat povestea ciobanului, și-a adus aminte că în meseria lui se procedează pozitiv. A exclamat: „Care Dumnezeu? Spărt! Să vezi dumneata cum mi-ți-l identific eu imediat!”

A început jandarmul nostru să cerceteze terenul, ca să descopere niscaiva motive suspecte. Pe dânsul, cazul îl interesa strict profesional. Legătura între cauză și efect îi scăpa. Experiența alimentată numai cu fapte concrete, cu „probe”, îi arăta istorisirea ciobanului ca o mistificare.

Am să creadă fără dovezi antropometrice?! Lui nu-i putea trece prin minte că asemenea dovezi sunt excluse și că primul obiect de cercetare era terenul, ci păstorul.

Petrache Lupu declară c'a vorbit în ziua Vineri cu Dumnezeu, care i s'a arătat sub chipul unui unchiaș cu barbă

Nevasta și copilul lui Petrache Lupu în jurul cărora se adună zilnic sătenii de prin împrejurimi.

Drumul spre târla unde ciobanul Lupu s'a întâlnit cu Dumnezeu.

Lupu povestește ciobanilor cum a întâlnit pe Dumnezeu.

ca neaua, plutind așa încât picioarele să nu-i atingă pământul.

Desigur că viziunea pe care a avut-o, încorporată într'un moșneag de lumină, e o proiecție interioară a lui Petrache Lupu, o imagine ce corespunde cu visările lui candidă. Numai unui suflet pur ca al său, Dumnezeu îi putea porunci cuvinte de pace și de blândețe.

Aceste cuvinte sunt rodul glorios al reveriilor albe și caste ale lui Petrache: Dumnezeu, înainte de a fi alături de dânsul, în afară, se afla înăuntrul lui, în suflet.

Să ne gândim prin analogie — la cazurile de posesiune demoniacă. În care trupuri, în care conștiinți au invadat demonii? Totdeauna în oameni detracăți, în cei pervertiți trupește și sufletește, în desechilibrați, în isterici. Viziunile drăcești le zămisleşte totdeauna un suflet purulent.

E interesant de observat proporțiile pe care le-a luat întâmplarea lui Petrache Lupu, și aflul de norod, venit dela mari depărtări să se convingă personal, direct, de autenticitatea relatării păstorului, înregistrată de gazete. Pare paradoxal, dar credința mulțimii are un substrat analog cu îndoiala jandarmului. Norodul a acordat credit ciobanului, fiindcă sensibilitatea oamenilor pentru supranatural, nu reclamă certitudini materiale, documentare complectă. Oamenii și-au dat seama că numai lui Petrache Lupu sau unui alt semen rar de al acestuia, la fel construit, i se putea întâmpla minunea. Și atunci e suficient să-l vadă pe păstor ca să creadă în cele povestite de el.

Minunile ulterioare — s'au mai produs multe: ar fi plouat cu foc; un locuitor din Maglavit a găsit într'o șură o cruce veche, de existența căreia a aflat în vis, etc. — nu mai au aceeași importanță. S'au produs prin simpatie, prin sugestie colectivă, determinată de atmosfera creată de întâmplarea inițială.

Redusă la cadrul ei științific, așa cum am căutat s'o talmăcim, viziunea lui Petrache Lupu nu trebuie să ne surprindă: n'avem nici un motiv să ne îndoim de autenticitatea ei.

Fax

O nouă apariție a lui Dumnezeu în satul Maglavit

(Dela corespondența noastră din Calafat)

Întâmplarea cu ciobanul dela stâna din Maglavit constituie astăzi încă punctul central de discuție al locuitorilor din regiune.

Cu toții se îndreaptă cu neîncredere spre stâna pentruca apoi să se înapoieze cu credința că într'adevăr Petre Lupu a văzut și a auzit pe Dumnezeu.

Se pare că Dumnezeu și-a ales această comună ca loc de apariție

căci o nouă întâmplare vine să confirme că Dumnezeu se arată credincioșilor din acest sat. Într'una din zilele trecute un vecin al preotului comunei Maglavit anume Constantin Ion Colină Badea are un vis care-i spune să caute în șopron în pământ o cruce pe care dacă o va păstra va avea toată viața talisman. În primul moment țăranul nici nu s'a gândit să înceapă vreo săpătură și nu a dat nici o importanță visului. Iată însă că o întâmplare neobicinuită l-a făcut să înceapă săpăturile. Acum câteza zile și-a făcut apariția în curtea omului un șobolan care și-a ales ca reședință chiar șopronul cu minunea. Omul risca să rămâie fără toate păsările din șopron căci acestea erau atacate de șobolan.

El se puse atunci la pândă pentru a vedea unde este ascunzătoare nepoftitului răufăcător. Incepu atunci să sape pentru a-l găsi pe șobolan și a-i distruge locuința. La o adâncime de un metru lopata făcu un clinchet ca și cum s'ar fi lovit de un corp de metal. Săpând încă puțin el scoase la iveală crucea pe care o visase.

Și această veste s'a răspândit cu iuteala fulgerului în tot satul. La locuința lui Constantin Badea s'a adunat o mulțime de nedescris. Toți voiau să vadă crucea. Am văzut-o și eu. Este dintr'un aliaj de metal vechiu și pare să fie mai veche de un veac. Are o mărime de 0,15 m. Uităndu-mă mai atentă la ea mi-am dat seama că nu este turnată ci cioplită cu dalta. Constantin Badea nu vrea să se despartă nici în ruptul capului de crucea pe care a găsit-o.

N. I.

UMBLĂ vestea 'n țară că un cioban din comuna Maglavit a Doljului, om simplu și sărac cu duhul, ar fi stat de vorbă cu Dumnezeu. Omul nostru e la fel cu noi ceilalți, muncește pentru pâinea lui, nu umblă să înșele niciodată pe nimeni, e înșurat și căsnicia i-a fost binecuvântată cu un băiețuș. Suferă numai de un beteșug, din copilărie, de când zăcuse de variolă: nu prea aude și nici prea vorbește. Dar această pacoste i-a pierit deodată de când a auzit glasul lui Dumnezeu și a putut rosti — el, ciobanul satului Maglavit — blestemele de foc ale proorocilor împotriva oamenilor, cari se vor mai ține de rele și nu vor merge de zor la biserică. Sătenii din Maglavit sunt uluiți, cu preotul lor cu tot. Nimănui nu-i vine a crede că bietul Petrache Lupu de la oile și vacile satului, socotit atât de nevolnic, să se încumete să strige ziua namiaza mare pe mijlocul șo-

Joana D'Arc, fecioara din
Orleans despre care se spune
că a vorbit cu Dumnezeu.

selei că i-a venit gias de la Dumnezeu și că vorbește 'n numele Lui. În deosebi preotul, care are certificat de la Seminar și diplomă de la Mitropolie și de la Minister, e mirat peste măsură că Dumnezeu dacă avu ceva de spus în Maglavit, nu trase la el, cel uns după toate canoanele, ci își alege mintea proastă a ciobanului din câmp! Dar pe de-altă parte preotul mai știe că Dumnezeu se arată cui vrea El și toate cărțile sfinte sunt pline de minunile Lui, făptuite cu te miri cine. Și-apoi nu stă scris la Evanghelie că cei din urmă fi-vor cei dintâi și că numai cei cu mintea copilului vor intra în împărăția Domnului?...

Ca să vadă minunea și să aibe ce scrie, au năvălit râzând, de la București la Maglavit, o seamă de reporteri depe la diferite ziare, au fotografiat pe omul care a stat de vorbă cu Dumnezeu în câmp, așa cum stau ei de vorbă unii cu alții la cafenea — au scris toate acestea mai mult ca să se veselească lumea.

* * *

Ba eu zic să credem! Să credem cu toată seriozitatea că Petrache Lupu din Maglavit a stat de vorbă cu Dumnezeu — căci altfel n'ar fi avut cutezanța s'o mărturisească, el, om simplu și cinstit. Această minune nu i s'a întâmplat numai lui. În scurgerea vremurilor s'a întâmplat și cu alții și avem mărturiile demne de crezare ale unor făpturi ale căror nume au rămas în amintirea omenirii și a istoriei. Petrache Lupu n'a avut cum să învețe istoria universală sau originea doctrinelor religioase, ca să caute pilde și imitații, și dacă a mărturisit că și lui Dumnezeu i-a

grăit, înseamnă că într'adevor așa s'a 'ntâmplat. În asemenea împrejurări, martorii nu-s de nici un folos, căci și alți săteni să fi avut în preajma lui, nu numai o'le, ei n'ar fi văzut și n'ar fi auzit nimic, de oarece știut este că Dumnezeu se arată numai cui vrea, nu și altora, cari stau în preajmă.

Ca să audă glasul lui Dumnezeu și să primească din mâinile lui tablele Legii, Moisi cu treisprezece veacuri înainte de Christos s'a urcat pe culmea muntelui Sinai din peninsula Arabiei. Dar fața Dumnezeu n'a îngăduit să i-o vadă ochi omenesci și deslănțuind o furtună cu neguri, cețuri și tunete, a grăit cele Zece Porunci în auzul uimit și înfricoșat al întâiului Prooroc și Intemeetor. Moisi a stat față în față cu Dumnezeu și a cules numai cuvintele Lui, rostite pe de-asupra trăznetelor. S'a îndoit cineva vreodată că cele Zece Porunci, pentru împlinirea cărora și azi omenirea se străduiește din greu, au fost poruncite de alt glas decât cel dumnezeesc?...

CEI CARI AU VORBIT CU DUMNEZEU

Au mai auzit glasul lui Dumnezeu patriarhii Avram și Iacob, cărora le poruncise — cu opt sute de ani înainte de ivirea lui Moisi — să treacă Eufratul și să scoboare cu turmele flămânde spre Delta, spre țara Goșem din Egiptul mănos.

Sfânta Fecioară Maria n'a auzit glas dumnezeesc de-a dreptul, dar a cunoscut Buna-Vestire a Sfântului Duh, care e tot o emanație divină.

N'a avut oare Iisus, de câteva ori, viziuni cerești? Cine ar avea curajul să le nege?...

Intemeierea religiei creștine și răspândirea ei pe toată suprafața pământului se datorește în cea mai mare parte apostolului Pavel care din prigonitor al creștinilor dintâi deveni deodată cel mai zelos propagator. Ce se întâmplase?... I se înfățișase și lui imaginea divină a Domnului Iisus, pe drumul ce ducea la Damasc și a

auzit și el tânguirea glasului ceresc: „Pavele, Pave de ce mă prigonești?”...

Să trecem peste arătările dumnezeiești cari s'au făcut atâtor Sfinți părinți ai bisericii și atâtor Sfinte măcece, căci textele eclesiastice sunt mai greu de cunoscut și să ne apropiem de vremurile noastre.

În istoria Franței e cunoscută figura virginală și eroică a loanei d'Arc, acea fetiță care păștea oile părintelui în vreme ce pământul țării era încălcat de hoarde de dușmani venite depe mare. Ea nu știa ce se petrecea în Franța și nici n'aflase ceva despre domnitorul țării.

Și Maica-Domnului i s'a ivit dintr'un tufiș de meriște împrejmuțată de un cor de îngeri cântători. I-a spus fetiței să se ridice din vatra părintească, să 'ncalece și să se ducă să despresoare cetățile înconjurate de dușmani iar pe regele Franței să-l încoroneze la Reims.

Ioana d'Arc a făcut întocmai, spre uimirea și datilor francezi cari o urmau și i se supuneau.

Întâmplarea acestei fecioare nu e un basm, căci rămas documentele istorice, iar statuia ei se poate vedea pe toate piețele orașelor din Franța.

Nici măcar părerea că divinitatea se arăta oamenilor mai de mult, iar în vremea noastră, când lucrurile se putea controla, nu se arată deloc — nici această părăire nu e adevărată. La începutul veacului nostru, dușmanul divin, întrupat tot în chipul Maicii Domnului, s'a arătat unui copil din Siberia, care păștea caii de cărăușie la marginea unui râu.

„Tu să lași caii și să duci la mănăstire, — așa te povățuesc” i-a spus copilului Maica-Domnului și apoi se făcu nevăzută. Acest copil n'a putut uita povața Sfintei Fecioare, a început de timpuriu să învețe evangheliile pe de rost și făcuse om în toată firea când a plecat de-acasă să 'nchis într'o mănăstire din Urali.

Nenorocul lui! Căci Maica-Domnului, de bună-seamă altfel gândise cu copilul țaranilor siberieni. În mănăstirea din Urali el a căzut în ghiarele unei secte de cliști, cari l'au învățat și îndemnat la toate spurcăciunile. Și în locul unui sfânt, a ieșit un zănatec — atotputernicul Rasputin, care a ajuns apoi, prin puterea minții lui, până la curtea Țarilor.

* * *

Divinitatea nu trăiește în cer, ci de la obârșie în sufletul omenesc, care l-a zămislit. Auzim pe Dumnezeu tot mai rar, pentru că și sufletele noastre s'au destrămat. Petrache Lupu din Maglavit și-a regăsit sufletul străvechi...

F. A.

INTREBUINȚAȚI
ADMIRABILELE
PRODUSE

NARCISSE BLEU
de
MURY
Paris

APĂ DE COLONIE,
PUDRĂ, FARD,
ROUGE INALTERABIL

REPR. G-IĂ : N. H. BALTHAZAR, BUCUREȘTI, SELARI 7

- 1 **SAREA VICHY-ETAT**
Sare naturală extrasă din ape pentru a face o apă alcalină
- 2 **PASTILE VICHY-ETAT**
2 sau 3 după masă ușurează digestia
- 3 **CÔMPRIMATE VICHY-ETAT**
Spre a prepara singur o apă digestivă gazoasă

A SE FERİ DE CONTRAFACERİ ȘI SUBSTITUȚIUNI

ASPIRIN
ajută!

CAPRICII ESTIVALE

PAUL Morand spunea într-una din cărțile sale că America trăiește prin ingeniozitate, prin spiritul inventiv al poporului său. Maurice Dekobra a mers și mai departe și a decretat, cu umorul lui caustic, că America își bazează viața pe douăzeci la sută bluff, douăzeci la sută reclamă și șaiszeci la sută optimism.

Oricum ar fi, America rămâne o țară de invidiat pentru noi toți acei cari ne-am obicinuit să întindem până la atom coarda realismului.

Americanul e gata în tot momentul să zâmbească și să se delecteze în fața unei exhibiții „originale”, chiar dacă originalitatea ar consta dintr-o simplă năzbâtie infantilă. Orice faci în America, prinde; orice idee își găsește imediat adepți și admiratori cu aplauze de galerie.

Vara aceasta, America pare a fi entuziasmată de „inovația” sportivă a unor doamne din buna societate new-yorkeză, care au lansat ideea așa numitului water-tennis, — adică a tenisului jucat în apă.

Cea mai mare pasiune a vilegiaturiștilor yankei este astăzi water-tennisul pentru care s'a și alcătuit un comitet special pentru organizarea campionatului național.

Noul sport îi amuză teribil pe yankei...

Și când ne gândim că noi am blestemat soarta matchului de foot-ball cu Jugoslavia, care s'a jucat într-o băltoacă!

Americanii desigur — în locul nostru — s'ar fi amuzat împărătește și ar fi decretat existența unui nou sport: water-foot-ballul.

SPORTUL VARA

Iată în fotografia alăturată 4 dragălașe naiade care fac sport în bazinul de înot.

GRETA GARBO SE FEREȘTE DE FOTOGRAFI

Fotografia de mai jos o înfățișează pe cunoscuta vedetă de cinema Greta Garbo la sosirea în gara Pasadena. Vedeta își acoperă fața pentru a nu fi fotografiată. De ce oare?

PE CUVÂNT, CĂ E GRETA GARBO!...

Oricât am insista noi să vă convingem că fotografia alăturată e a „fascinantei”, „fermecătoarei”, „divinei”, Greta Garbo, nu veți crede. Pentru că e într'adevăr de necrezut. Silueta pe care o reproducem aci, poate fi, cu oarecare aproximație, a unui voiajor comercial, a unui jucător de foot-ball, a unui gangster, a unui medic de plasă sau chiar a unui ministru în călătorie particulară. În nici un caz, a unei femei și, cu atât mai puțin, a celei mai diafane și mai fermecătoare dintre femei. Și totuși în fotografia aceasta este Greta Garbo. E celebra Garbo, așa cum n'o cunoaștem noi, dar așa cum îi place să umble în viața ei particulară. S'a creat în jurul acestei femei un nimb de mister asemănător fenomenelor de zeificare; un nimb de existență supranaturală, pe care ea e obligată să-l mențină prin cele mai ciudate exhibiții. Greta Garbo, spre exemplu, n'are voie să pozeze niciodată în costum de plajă, n'are voie să zâmbească niciodată reporterilor care o interviuează; n'are voie să iasă însoțită de un bărbat, n'are voie să invite oameni în vila ei dela Santa Monica, n'are voie să scrie un cuvânt de dragoste sau amiciție unui bărbat oarecare. Greta Garbo trebuie să rămână — cum au supranumit-o reporterii americani — „sfinxul” din Hollywood.

Celebra Garbo e obligată astfel să ducă două vieți cu totul opuse; una excentrică, tumultuoasă, pătimașă — pe ecran — și alta simplă, modestă, retrasă, — în viața cea de toate zilele.

Un lucru totuși nu înțelegem nici noi: De ce tendința aceasta de masculin în îmbrăcăminte?... Să fie oare Greta Garbo mai puțin femeie decât ne-o închipuim noi?...

CINE A MOȘTENIT CANALUL DE SUEZ?

La Viena trăiește fiica lui Alois Ritter von Negrelli după ale cărui planuri s'a construit Canalul de Suez, D-na Maria Greis Negrelli luptă de mulți ani pentru a intra în drepturile-i moștenite dela tatăl ei asupra Canalului de Suez. Ea are acum 85 de ani. O vedem în fotografia de mai jos alături de portretul tatălui ei.

ARTA DE A

CALATORI

EXISTĂ o prejudecată străveche: Că omul își părăsește vara căminul de un an și se duce la mare sau la munte spre... a se odihni! Prejudecata a fost desmintită atât de des, încât cei cari au într'adevăr nevoie de odihnă — bătrânii istoviții de maladii sau muncă întreruptă — rămân acasă, și ca să nu se facă de râs față de rude, prieteni și vecini că n'au plecat „în viligiatură”, pun la geamuri hârtii albastre, se încuie în camere și nu se ivesc la ferestrele deschise decât dela miezul nopții în sus, ca să nu-i vadă cumva cineva.

Toate concediile se cer însă și sunt aprobate ca „de odihnă”, perpetuându-se la nesfârșit această minciună convențională.

Cei cari pleacă totuși de-acasă cu încredințarea că se vor „odihni”, sunt întâmpinați — înainte încă de a fi trecut bine pragul — de atâtea mizerii și neplăceri, că numai dorința secretă de a „pleca”, îi face să-și inghită amarul și să se autosugestioneze de fericirea plecării, surzând mereu a rânjit.

Există totuși o **artă de a călători** pe care n'o cunosc decât foarte puțini și n'o aplică bine decât copiii, obicinuți să n'aibe nicio grijă. Ezistă apoi un **antrenament** al artei de a călători, deoarece nimeni nu poate dintr'odată să-și schimbe firea într'atât, încât să-și răstoarne fără confuzie ba cu plăcere, toate obiceiurile de a gândi și simți.

Toate ghidurile de turism, toate prospectele de drum ar trebui să cuprindă, ca introducere, o explicație a celor zece porunci ale bunului călător — și ele lipsesc de pretutindeni. Societățile de navigație, tovărășiile de călătorie, asociațiile turistice propun și făgăduesc toate „conforturile” și toate bunătățile mesei „ca la mama acasă”. Naivii, neștiutorii, cad în cursă și dacă pleacă voioși — ceea ce este

lată un copil care a rezolvat problema căldurii: stă toată ziua într'un butoi cu apă și face lec-tură...

... în vreme ce plăjele sta-țiunilor balneare au în-cep să se populeze.

îndoelnic! — Se întorc cu siguranță desamăgiți și mahmuri.

Nu avem pretenția în cele de mai jos să epuizăm subiectul — dar câteva indicații generale tot vom da, urmând ca cititorii inteligenți să le completeze și să le desăvârșască ei-inșiși în timpul călătoriei.

Am văzut mame îngrijorate și tați ideali cari, plecând pentru o lună la băi luau cu ei toată gospodăria: farfuriile, saltelele, cuțitele, paharele, până și sticlele de oțet și bulion. Am văzut familii cari spre a se transporta până la gară ar fi avut nevoie de camionul de mutare, dar care mai mult de sfială, luau trei taximetre.

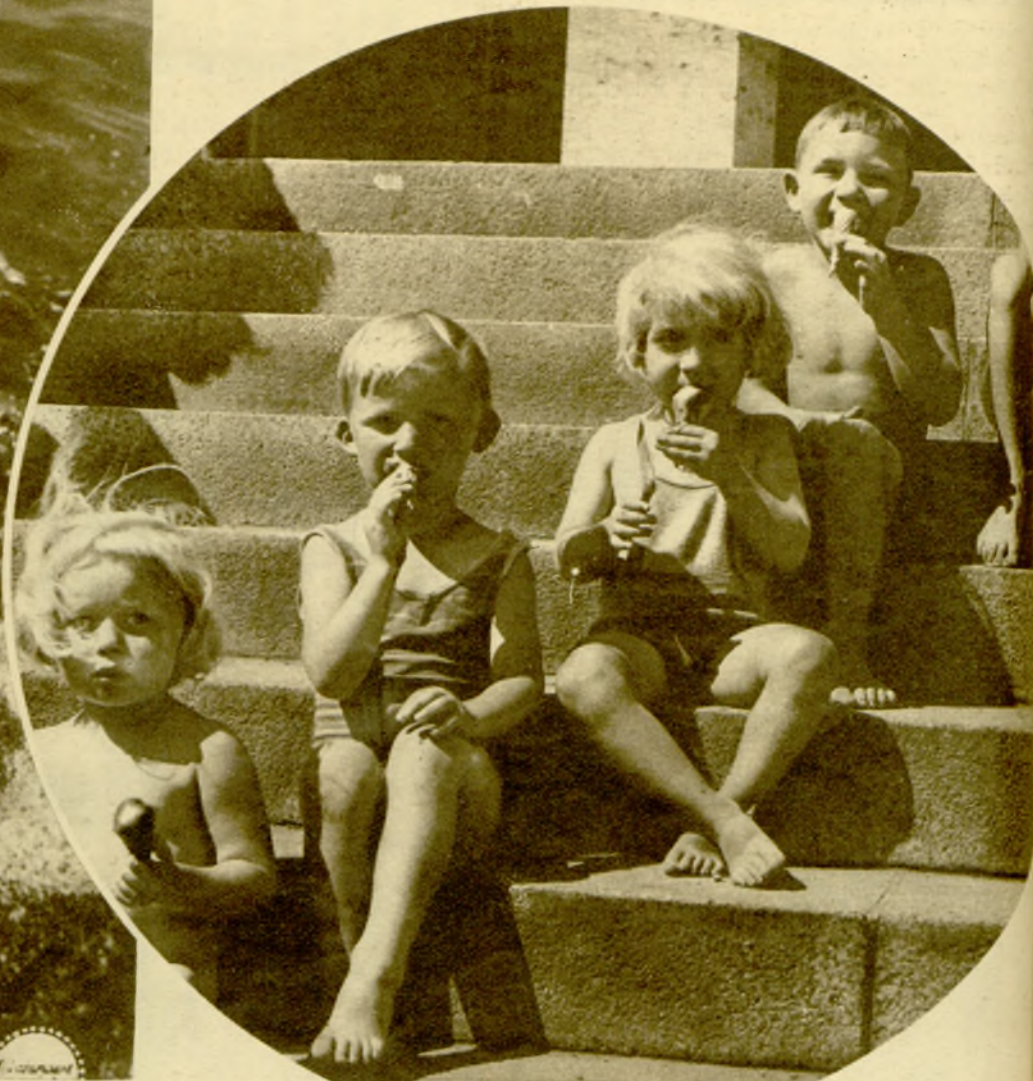
Doamnelor, domnilor și domnișoarelor!... În călătorie nu se pleacă decât cu o mică valiză de fiecare persoană, în care să încapă un singur schimb de rufe, un proșop și un săpun. Copiii își vor purta mica lor povară în ghiozdanul școlăresc, în spinare. În chipul acesta drumul la gară se poate face pe jos și viligiatura începe într'adevăr din pragul casei.

Călătoriile care se fac de-obicei cu trenul, cu automobilul, cu vaporul și chiar cu avionul, sunt de-asemenea penibile prejudecăți. Aceste mijloace de locomotie ar trebui să se facă numai de la 200 de km. în sus. Până la această distanță e absolut necesară călătoria pe jos — o călătorie de trei zile, cu popasuri prin sate, păduri și maluri de ape. Cucoanele se vor pomeni că au dobândit siluetă, domnii își vor improspăta plămânii, încărcăți de funinginea de un an a tutunului, iar copiii și domnișoarele își vor descoperi glasurile de privighetori.

În deosebi călătoria cu automobilul e un adevărat dezastru — căci se preumblă numai cauciucurile. „Viligiaturistii” din automobil rămân cu încheeturile tot atât de înțepenite ca și acasă, cu un supliment de praf și sudori acre.

Dacă urcarea în tren este inevitabilă, nimeni nu

Pe scările edificiilor din Capitală copii în piele goală se răcoresc mâncând înghețată.

Pe țărmurile Californiei vedetele de cinema sunt toată ziua scăldate de soare și de valurile mării.

„FEMEEA RECE” DIN RIVERTON

Miss Margaret Ravior nu vrea să bată recordul deținut de Miss Tangerfield din Philadelphia, care în bătaia razelor solare, este în stare să stea timp îndelungat pe un bloc de gheață. Miss Ravior se antrenează în a suferi temperaturi joase, ca astfel să obțină campionatul de înot în lacul Ontario, rece ca gheața.

— trebuie să-și facă inimă rea de nimic — de oarece adevărata călătorie începe dela premenirea sufletului, care trebuie silit să fie voios. Am văzut oameni amărâți că vagonul era înghesuit de călători — ei ar fi preferat plictiseala și pustiul! Un adevărat călător începe prin a gusta și a se bucura de peisagiile și variațiile de priveliști ale mutrelor umane, nu?... Am văzut domni serioși, cu gulere tari, gata să facă asasinat, pentru că 'n locul bastonului pus în compartiment să rezerve trei locuri deodată, se așezase un copil.

Dar, domnul meu, de-aceea tocmai ai plecat de-acasă, ca să te mai îmbogățești cu evenimente grațioase, să devii mai omenos decât în jungla orașului unde lupți pentru existență! Surâde, domnul meu, surâde la toată lumea pentru toate micile inconforturi — căci de-aceea cheltuești atâtea parale, ca să surâzi și d-ta odată pe an!

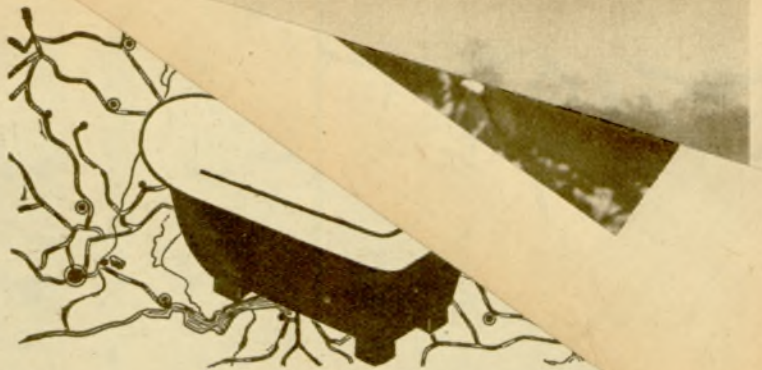
Dar cea mai gravă dintre prejudecățile viligiaturistului — e locul de destinație!... Cine s'a hotărât să plece la Sinaia sau la Constanța, la Sinaia sau la Constanța vrea să ajungă! Altfel — se socotește persecutat de destin iar viligiatura devine un infern. Nimeni nu bagă de seamă că tocmai aceste aglomerații în răstimp scurt în locuri anumite, presupuse de „sezon”, preschimbă și locul și timpul în mizerie de iad.

Sunt mii de kilometri de litoral de mare, sunt zeci de mii de kilometri de munți — toată lumea dă năvală spre „stațiunea climaterică”, unde s'au instalat și adastă siguri de prada lor, restauratorii și hotelierii!...

N'am văzut nici în timpul războiului figură mai îngrozită ca a junelui care se urcase din greșală în trenul de Cernăuți, în loc de trenul de Brașov, căci voia să se „odihnească” la Sinaia. La Sinaia se ducea în fiecare vară. S'a aruncat din trenul care tocmai pornise și era cât pe-acum să rămâne fără picioare fără cap. — Dobitocule! i-am strigat pe fereastra deschisă. Ai pierdut norocul de a te da jos la Pașcani și a te duce pe jos la mănăstirile din județul Neamț, unde ai fi putut petrece o vară mult mai originală și mai pitorească, decât la Sinaia pe care o cunoști ca Bucureștii!... Căci un adevărat călător nici n'ar cumpăra bilet cu destinație precisă: S'ar urca în primul tren care pleacă din București și ar scobori unde i s'ar părea, cu cine i s'ar părea...

F. ADERCA

—
Starul american Marion Davies își petrece în fiecare an viligiatura în Tirol.
—

CURA DELA BAA O PUTEȚI FACE IN CASA DE ACASĂ CU BĂI DE ACID CARBONIC „RUPERTUS”

CARE AU EFICAȚITATEA
SURSELOR MINERALE.

INTREBAȚI MEDICUL DV.!

„SAPIC” S. A. PENTRU INDUSTRIA CHIMICĂ

LA MODA IMBRĂCAȚI-VĂ

*La magazinul
care satisface toate gusturile*

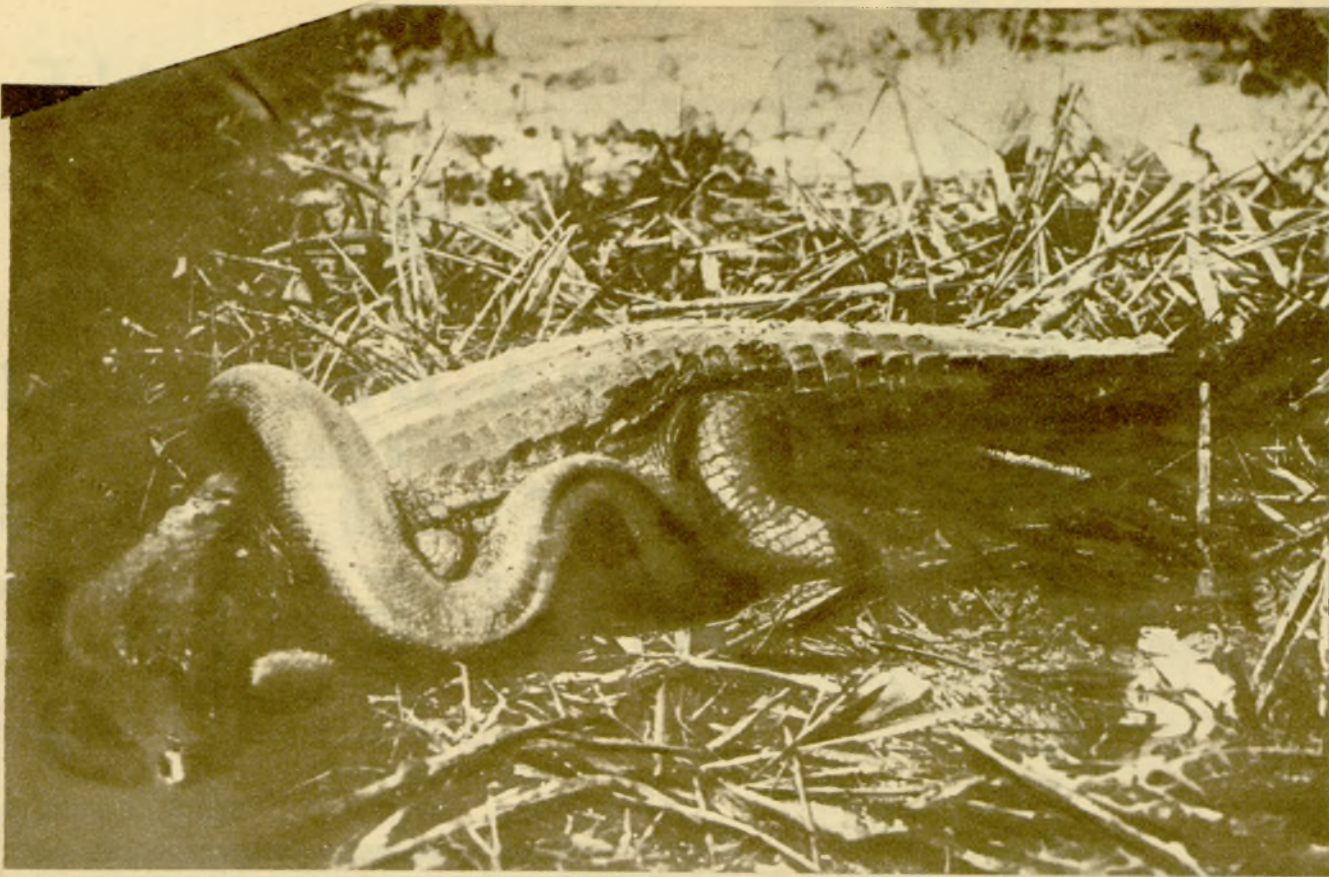
LA VULTURUL DE MARE CU PEȘTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co

STR. BAZAȚA 1 STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 STR. HALELOR 21

KOMOL

idealul colorant de păr
al doamnei elegante

Un cangamba înghițind un șarpe.

Orca, fratele tigrlui.

lari se încolăcesc pe crăcile arborilor și, după ce în-
din cuiburi, așteaptă întoarcerea mamei lor, care are
sfârșit...

Șerpilor au și ei, la rândul lor, un mare inamic, care
că posedă o notabilă predilecție pentru ei, le pre-
zență chiar dacă se găsesc la o mare distanță. În
unui **Cangambă** cu un șarpe se transformă într-o
sângeroasă. Invingătorul e însă, totdeauna, Cangam-
Dar și Cangambă are un mare persecutor. E **Orca**
tigrlui. Această panteră fiind cel mai puternic an-
pradă din pădurile braziliene, îi stă totdeauna în pu-
a mânca, fără să fie mâncat... Al doilea dintre
carnivore care se bucură de aceeași forță e șarpele

ANIM

(ETERNA LUPTA INTRE ANIMALELE CARNIVORE)

CREATORUL lumii hrănește toate ființele sale, cu bunătațe și milă... dela cel mai mic viermișor, până
la uriașul elefant. Chiar **Sfânta Scriptură**, cartea de căpătâi a celei mai răspândite religii o spune
aceasta. Departe de noi îndoiala de sinceritatea și buna intenție a cărților de propăvăduire creștine.
Dar modul cum Atotputernicul își nutrește creaturile, alimentând animalele tari și fioroase cu animale mici și
inofensive, călcând El însuși peste orice considerente de justiție cerească, e încă un act irezolvabil pentru
mintea omenească, imposibil fiind, decât, poate, științific, să te oprești la un motiv plauzibil.
Viața tragică a animalelor carnivore, suferințele prin care trec în existența lor sbuciumată, urmărindu-se între
ele cu învierșunare și menținându-se mereu într-o stare de nenorocită vrăjmășie, sunt fapte cari merită să fie
discutate.

Dacă animalelor le-ar fi dat să gândească, cum gândesc oamenii, ele s'ar putea considera făcute numai ca
să robească unei nesfârșite și meschine pofte, aceea a stomacului, și ar putea compara lumea în care trăiesc,
cu o arenă imensă, în care sunt trimise să mănânce și să fie
mâncate la rândul lor.

Dar animalele sălbatice nu văd și nu simt mai departe de
lupta lor de toate zilele pentru carne. Și lupta celor mai ca-
pabili și mai bine înzestrați dela natură, contra celor mai slabi
și mai puțin dotați, nu cunoaște decât o singură lege: **A dis-
truge sau a fi distrus...** (Cași între oameni, dealtfel...)

Și tragedia între cei ce vor să mănânce și cei ce nu sunt dis-
puși să fie mâncați, trebuie să fie oribilă. Pentru că nu mai e
sfortarea pentru apărarea vieții, ci pur și simplu războiul pen-
tru a nu fi sfâșiat.

Dela cel mai mic viermișor până la uriașul elefant, lupta pen-
tru existență se desfășoară cu o cruzime de nedescris. Păsările
ce fac un infern din viața insectelor și trăesc din carnea bie-
ților peștișori și a altor ființe acvatice, cari îndrăznesc să vină
până la suprafața apei, au și ele sfârșitul lor fatal. Șerpilor insu-

Sucuri e un șarpe neveninos care trăiește în pădurile din Amazonas și mai ales în Matto Grosso. El ajunge până la 12 metri lungime și e capabil să înghită un vițel. Incolăcind bine corpul victimei, îi sfărâmă oasele, transformând-o într-un terciu de carne sângerândă și de oase zdrobite, apoi înghite pe nerăsuflăte. După un astfel de prânz, un Sucuri doarme aproximativ șase luni de zile. Când doarme poate fi ucis foarte ușor de orice animal sau om.

Astfel urmează eterna luptă între cei ce mănâncă și între cei ce urmează să fie mâncați, realizându-se profeția lui Isaia: lumea va continua să fie o arenă pe care vor avea loc reprezentațiile cele mai crude.

Lupta între animale se va desfășura ca întotdeauna.

LELE UNGLI

Unul dintre animale a biruit.

fără pic de jenă sau de milostivire, condusă orbeste, cu brutalitate și desordine, transformând viața lor într-un haos de masacre și grozăvii fără de sfârșit. Milă... bunătate... justiție... Astea sunt numai cuvinte. Cuvinte cari, în bună parte nici la oameni nu prea au preț.

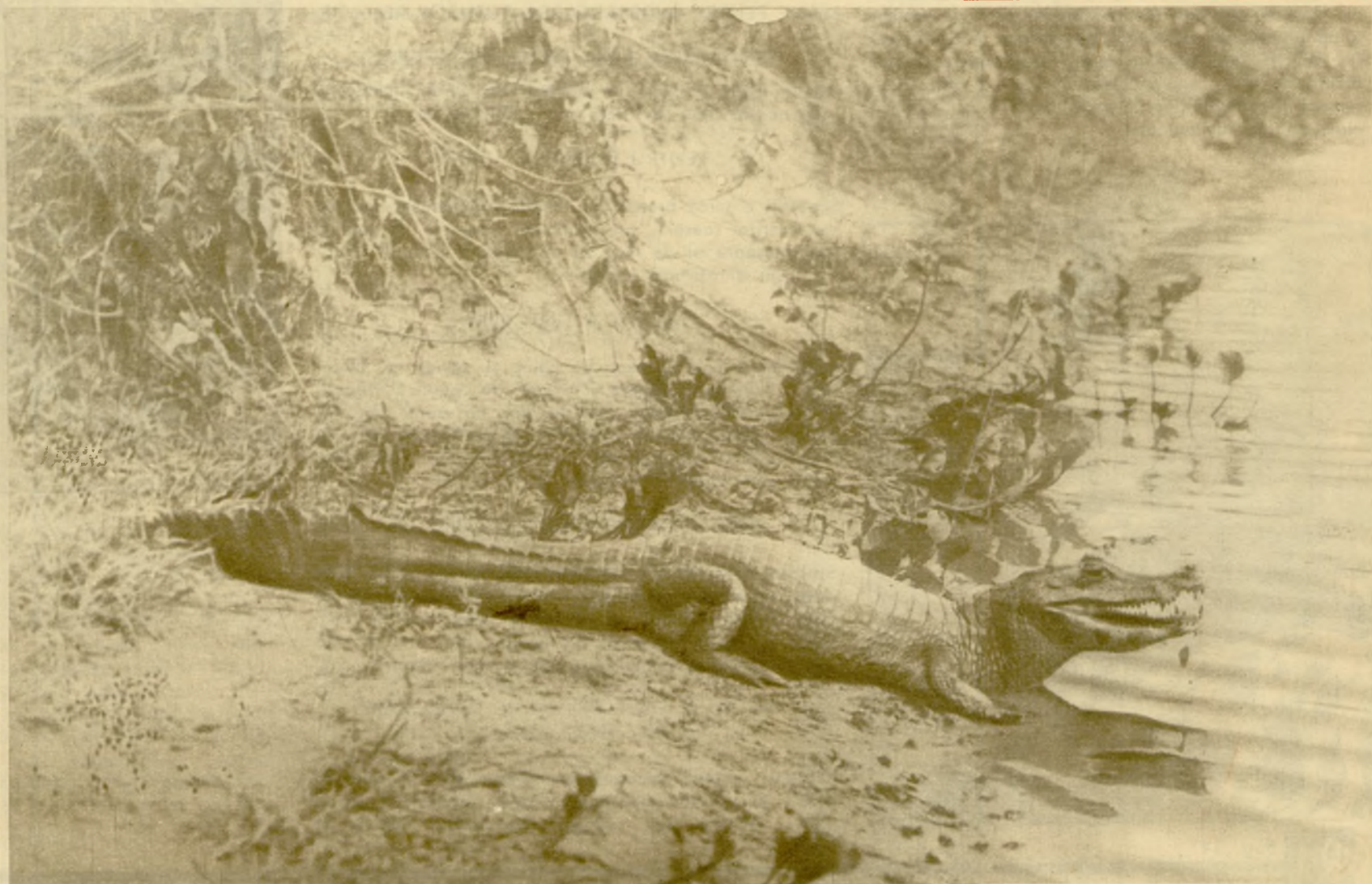
N. W.

Garcas, păsări ce trăesc lângă lacurile și râurile din Matto Grosso.

Cel mai bun aliment al Orcei.

Jacare, fratele crocodilului care trăește și el în regiunea unde trăesc curcele.

VRAJITOAREA ADUCE CAVALERILOR PE ALESELE INIMII LOR

In evul mediu oamenii credeau că vrăjitoarele pot trezi emoții și înfăptui reîncarnări. Scena e desenată cum și-o imaginau cei vechi.

CRONICA faptelor diverse ne amintește din când în când că civilizația noastră nu e decât o pojghiță subțire, sub care continuă să colcăie superstițiile și barbariile Evului Mediu. Presa americană a înregistrat alarmă, deunăzi, crima pe care era s'o comită asupra unui copil de opt luni, în Williamsport (Pennsylvania), un frate mai mare, care socotindu-se sub acțiunea unor farmece, solicitase îngrijirile unui vrăjitor. Superstițiozii locuitori ai acestui stat american, cari prigonesc pe vrăjitori și fac uz de farmece și talismane, spre a neutraliza efectele vrăjitorilor, îndreptate împotriva lor, procedează întocmai ca în Evul Mediu. Vrăjitorii se numesc aci „hex-doctors”, dela cuvântul german „Hexe”, care înseamnă vrăjitoare. Se pare că, credințele superstițioșilor cetățeni ai Pennsylvaniei și practicile „hex-doctorilor” se bazează pe o carte ce constituie un fel de biblie a vrăjilor și care prescrie ceremonii, descânțece și rituri pentru diferite farmece sau pentru combaterea vrăjilor făcute de alții, asupra cuiva. Cartea mai oferă deasemeni și remedii pentru toate boalele și nenorocirile ce pot lovi un om.

„Biblia vrăjilor” a fost scrisă de către un anume **George Hohman** și prima ediție s'a publicat în Pennsylvania, acum vreo sută de ani. Hohman era de origine germană și lucrarea sa se bazează pe scrierile călugărului Albertus Magnus, renumit ca vrăjitor, în Evul Mediu. Hohman a mai adăugat la remediile călugărului, multe vrăji și descânțece din zilele vechiului Egipt și Babilon. Indicațiile practicilor împotriva vrăjilor au un ton religios, întrebându-se adesea fraze din biblie și vechi cărți de rugăciune. Cartea lui Hohman spune că Scriptura recunoaște existența vrăjitorilor și a relexor pe care le pot face aceștia, ba susține chiar că Mântuitorul are puterea de-a risipi spiritele rele. Reproducem și noi mai jos câteva din ciudatele remedii, pe care le prescrie „Biblia Vrăjilor”.

FARMECE, RITURI MAGICE, DESCÂNTECE ȘI TALISMANE PENTRU INDEPĂRTAREA TUTUROR RELELOR

PENTRU INALBIREA UNUI CAL NEGRU

Apa în care a fost fierț un pui de catâr înălbește calul negru, dacă e frecat sau spălat cu ea.

PENTRU DURERI DE DINȚI

Scoateți o mică brazdă de iarbă, dimineața, înainte de răsăritul soarelui, mai înainte de-a vă fi spălat, suflați asupra ei de trei ori și puneți-o la loc, întocmai cum a fost mai înainte.

PENTRU A ȚINTI BINE

Luăți inima unui șoarece de câmp și puneți o bucatică din ea între glonte și praful de pușcă; fiecare împușcătură va merge apoi în plin. În vreme ce încărcați pușca, trebuie pomenită Sfânta Treime și veți avea grija să nu isprăviți cu pronunțarea cuvintelor, mai înainte de-a fi încărcat.

PENTRU CĂȘTIGAREA UNUI PROCES

Spuneți : M'am dus înaintea casei judecătorului, și la fereastra lui au apărut trei morți: unul n'avea limbă, altul n'avea plămâni, iar al treilea era mut și orb. Dacă vă duceți după aceste cuvinte înaintea judecătorului, acesta nu va mai avea nicio putere împotriva dvs.

PENTRU A FACE UN CÂINE SĂ RĂMÂIE PE LÂNGĂ CASA

Scurgeți câteva picături de sânge dintr'un deget, dați-l câinelui să-l mănânce în ceva și puteți fi siguri că va rămânea. Sau sgâriați cele patru colțuri ale

CARTEA

O operă veche cu superstițiile cântece și rituri pentru feli oamenilor și

mesei la suprafață. Măncați întotdeauna cu cuțitul cu care ați făcut sgârieturile și dați apoi câinelui rămășițele.

O VRAJĂ IMPOTRIVA CÂINILOR RĂI

Acela care poartă o inimă de câine în partea stângă, nu va fi lătrat de niciunul din aceste animale; toți sunt muți față de el.

PENTRU INDEPĂRTAREA UNEI DURERI

Luăți fâșia de pânză cu care a fost pansată o rană și puneți-o în apa ce pare a avea o pojghiță de cocleală; dar aveți grija să nu împrăștiati cocleala, decât atunci când nu vă mai temeți de durere.

PENTRU CONFECTIONAREA UNEI VERGELE DE RABDOMANT

În prima noapte de Crăciun, între ora 11 și 12,

s'a rupt o cracă tânără, numai de un an, către soare-răsare, în numele sfintei treimi. Când întrebuințați nuiaua la căutarea aurului, a ferului sau a apei, veți proceda în modul următor: luați nuiaua care trebuie să fie bifurcată ținând în câte o mână fiecare din cele două ramificații, în așa fel încât partea groasă să stea în sus; dacă această ultimă parte se lasă spre pământ, puteți fi siguri că acolo se găsește ceea ce căutați. În tot acest timp trebuie să spuneți următoarele: Arhanghele Gavril, te rog în numele lui Dumnezeu cel Atotputernic, să-mi arăți este apă aici sau nu? Procedul acesta se repetă de trei ori.

SUCCESUL ROMÂNIEI LA EXPOZIȚIA MONDIALĂ DIN BRUXELLES

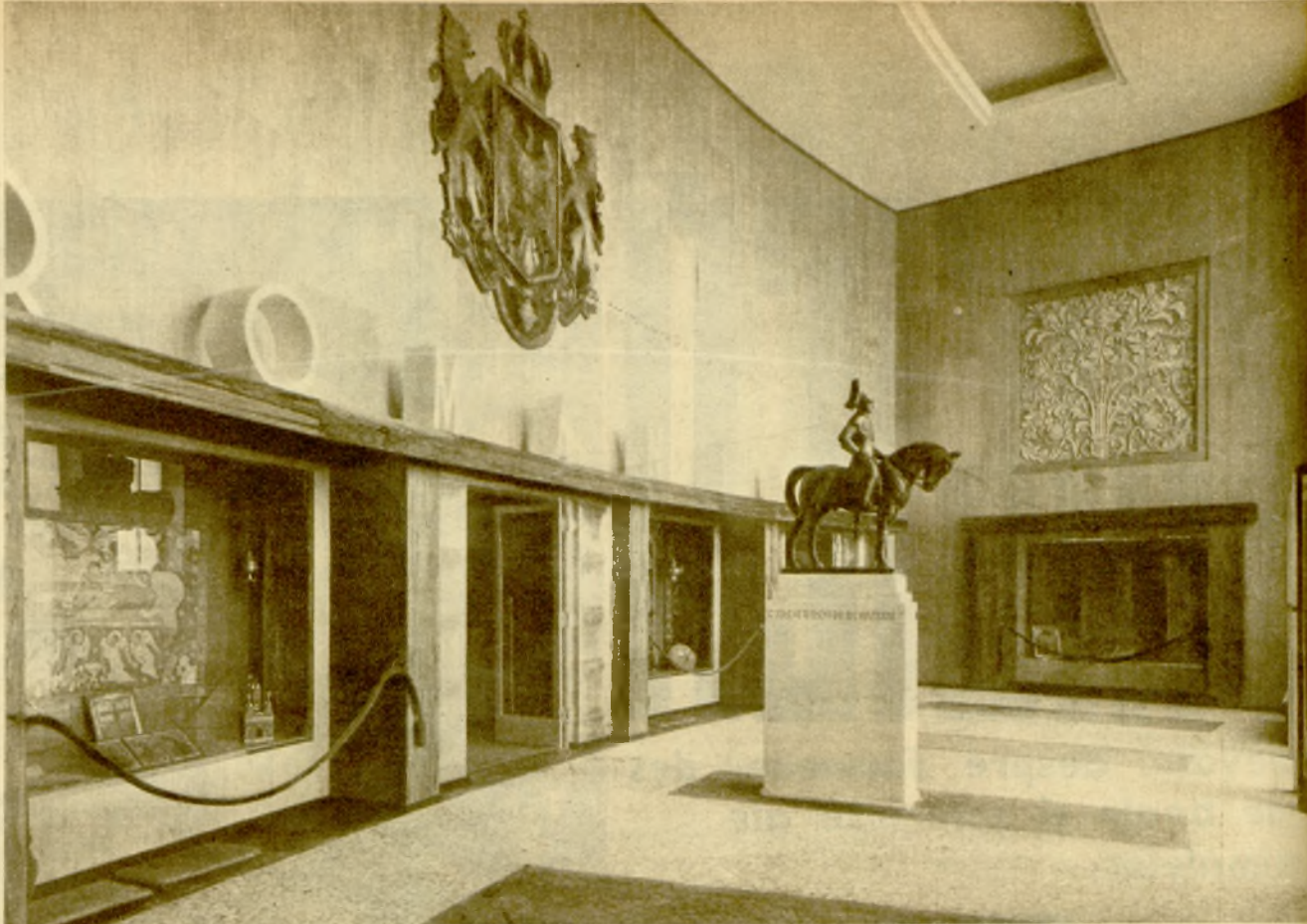
PAVILIONUL României înregistrează un deosebit succes la expoziția mondială din Bruxelles. El se distinge de celelalte pavilioane prin grija artistică de care au fost inspirați organizatorii secțiunii românești, a căror principală preocupare a fost să dea vieții spirituale a României un loc preponderent printre celelalte activități ale țării noastre.

Această reprezentare a vieții spirituale se datorește în mare măsură conducătorului pavilionului românesc d-lui profesor Tzigara Samurçaș.

Pavilionul ocupă un spațiu de 3.500 m. pătrați, dintre cari 2.500 m. pătrați de grădină. A fost construit în stil modern de expoziție, temperat pe alocuri de inspirație clasică. Un front de 6 impozante colonade constituie fațada de intrare. Singurul decor al acestei intrări este o emblemă mare de argint care înfățișează stema țării noastre. Seara, această stemă este reliefată prin tuburi luminoase de neon. Imediat după intrare vizitatorii pășesc într'un spațios salon de onoare construit în linii de un impunător bun gust. În mijloc se găsește o statuie mică, înfățișând pe regele Carol călare. Acest salon de onoare constituie compartimentul re-

Salonul de onoare cu statuia Regelui Carol II-lea.

Fațada laterală cu panourile sculptate.

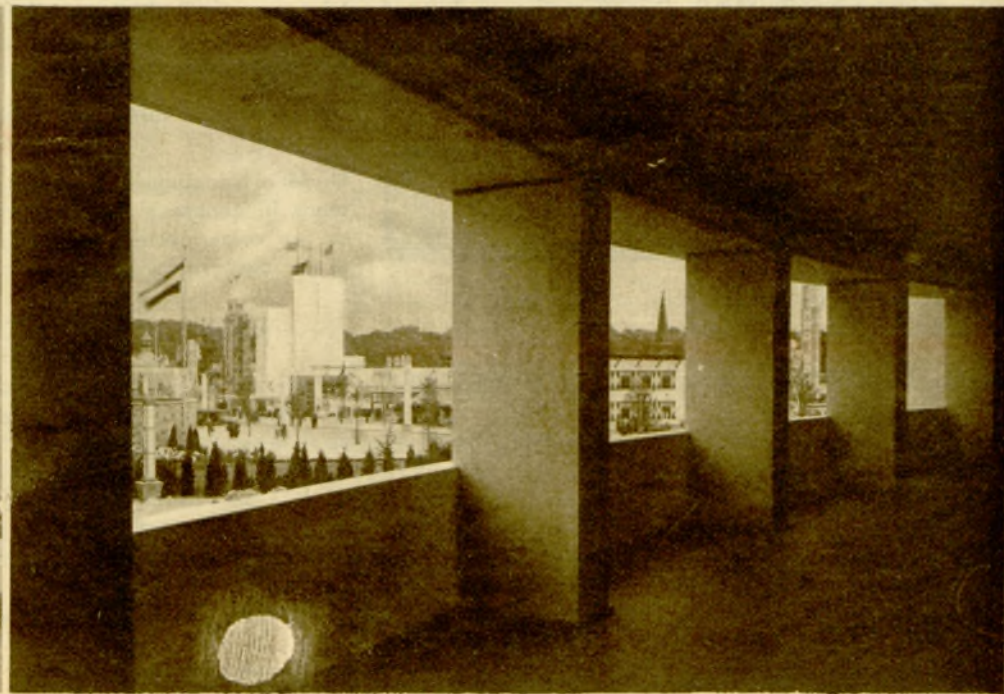
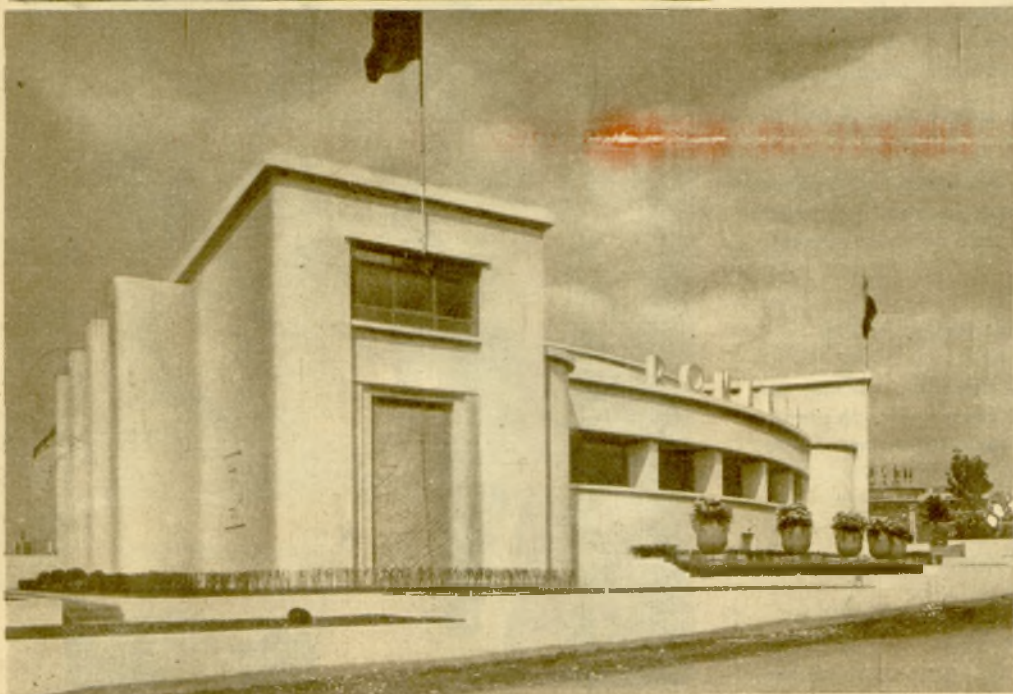

Hall-ul picturii și sculpturii.

Fațada posterioară.

Panorama expoziției văzută din pavilionul românesc.

zervat artelor religioase foarte vechi ale României. Este un mic muzeu de o valoare nețărmurită. Toate piesele acestui muzeu datează din secolul XV, XVI și XVII. De aci printr'un portal mare de argint se trece într'o vastă sală centrală care înfățișează un foarte frumos salon de artă contemporană. Urmează alte săli unde sunt expuse covoare și costume naționale, un interior de biserică din București. Apoi sunt reproduse: o zi de sărbătoare în Moldova și câteva caracteristici din Transilvania. O sală întreagă este consacrată fundațiilor culturale regale. O altă aripă a pavilionului este consacrată Industriei și Comerțului. Se poate vedea activitatea Ministerului Comunicațiilor, realizările industriei petrolifere și a lemnului. Asupra tuturor vizitatorilor străini felul cum a fost aranjat pavilionul românesc și interesante lucruri care se pot vedea acolo produc o impresie deosebită.

Pe un aerodrom din Toronto aviatorii americani au fost supuși de curând la o probă de îndemânare. În jurul unui turn de care se fixase o vergea care avea atârnat la cap un balon de celuloid se învârteste un avion care trebuie să reușească să plesnească balonul cu partea superioară a aripii de sus. Ne putem imagina cât de greu este pentru pilot să conducă astfel avionul său încât să reușească să atingă balonul. Fotografia noastră a fost luată în clipa când aviatorul reușise tocmai să atingă balonul.

— CURIOZITAȚILE JAPONIEI —

Japonia e o țară pe care noi o cunoaștem mai mult sub aspectul ei războinic și purtător de catastrofe sismice, pentru că așa obicinuesc să ne-o arate telegramele agențiilor de presă și conferințele diplomatice. Despre cultura acestor oameni, despre tradiția și obiceiurile lor, despre felul lor de a gândi și a se exprima știm însă prea puțin, sau aproape nimic.

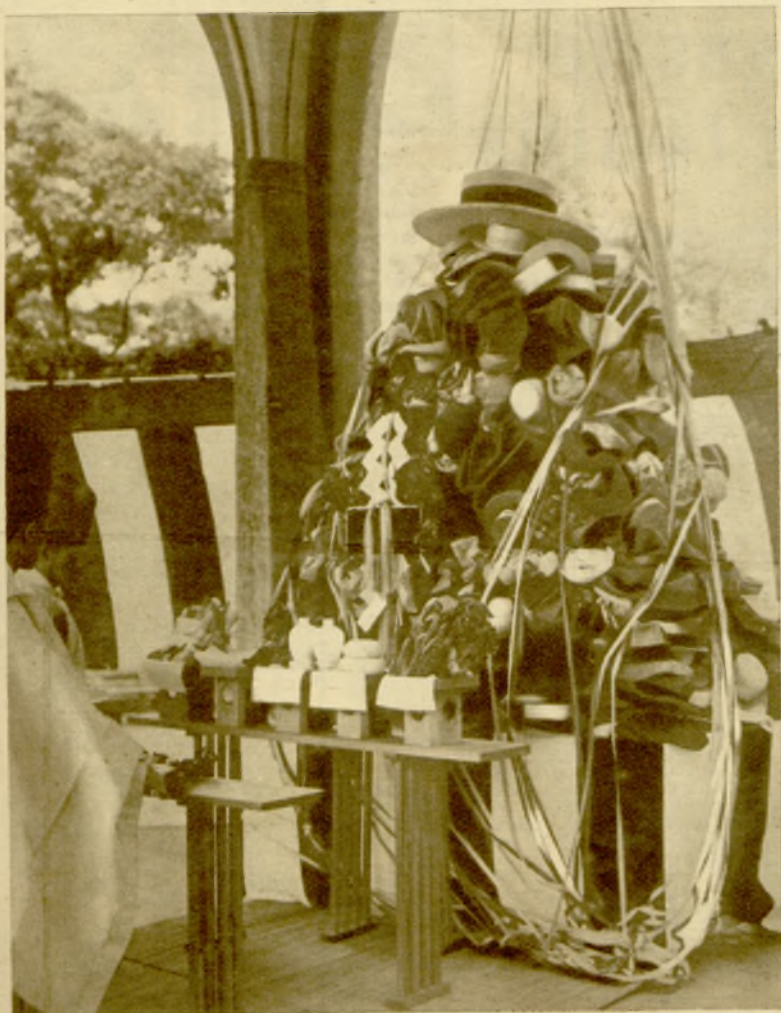
Iată spre exemplu, în fotografia alăturată, o ceremonie care nouă ni se pare ridiculă sau în orice caz, amuzantă, dar care în țara soarelui se bucură de toată seriozitatea unei solemnități religioase. E vorba de o grămadă de pălării scoase din uz, pe care o binecuvântează doi preoți nipponi.

Japonezii au credința că pălăria nu apără numai de soare și de ploale ci și de duhurile rele. De aceea după uzarea lor până la limită, în loc să fie aruncate, pălăriile sunt strânse cu sfințenie și duse într'un templu unde vor primi binecuvântarea preoților și vor fi înmormântate apoi cu aceeași ceremonie ca și cadavrele umane.

E o tradiție ce ține de cultura specifică a nipponilor, cultură pe care mi-a ilustrat-o prietenul Ioan Timuș, zilele trecute, printr'o anecdotă și mai nostimă.

Se știe că Ioan Timuș a trăit mulți ani în Japonia, având o importantă misiune diplomatică.

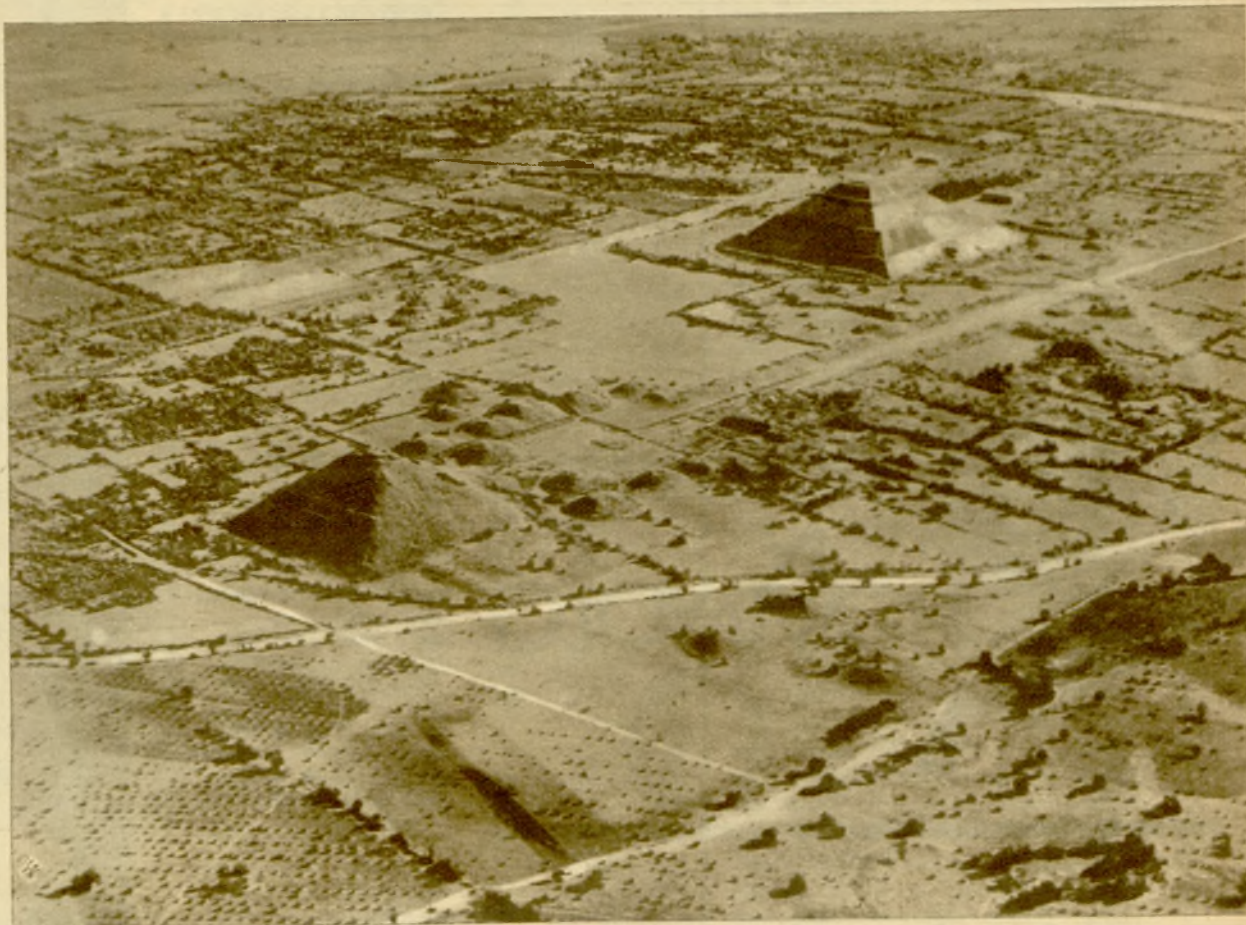
„Într'o zi — îmi spunea el — mă aflam într'un sat depărtat, unde profitând de clipele libere, mă pasionam să studiez mentalitatea poporului simplu”.

Doi preoți japonezi în fața unui noian de pălării vechi. (Vezi mai sus „Din curiozitățile Japoniei”).

PIRAMIDE DIN TIMPURILE AZTECE

La San Juan, Tectihuacan în Mexic se găsesc din timpuri străvechi două piramide care sunt o mărturie ale obiceiurilor aztece. Vechii locuitori ai Mexicului de astăzi nu se mulțumeau să se închine numai cerului ci și-au clădit două piramide, una înfățișând luna iar cealaltă soarele. Piramidele s'au menținut până în ziua de astăzi și le vedem în fotografia noastră prinse din avion.

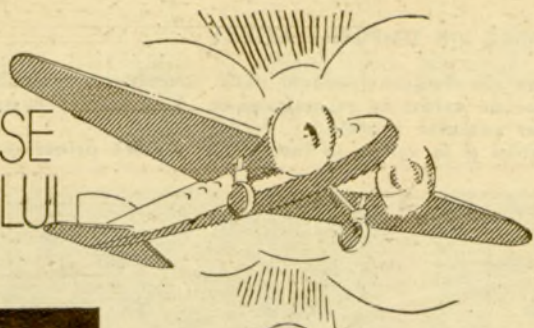
...un blestem

să nu poți dormi din cauza ploșnițelor!... Preveniți formarea cuibarelor de paraziți în casa D-voastră și distrugeți-i din vreme cu

FLY-TOX

2 SUCCESSE
ALE ANULUI
1935

1 Raidul
ROMANIA-AFRICA
2 Apa de Colonia
DIAVOLO

După o muncă îndârjită spre perfecționare, casa D'Argy a realizat Apa de Colonia „Diavolo” un produs cu care se mândrește.

O mireasmă de primăvară, de inefabil, de vrajă, pornește din compoziția apei de colonia „Diavolo”, care constituie cea mai frumoasă performanță a anului „1935” în domeniul dificil al artei parfumeriei.

O FOTOGRAFIE INEDITĂ A
PRINCIESEI ASTURIILOR

Fotografiile principesei Asturiilor — în afară de instantanee bineînțelese — sunt foarte rare. De curând principesa s'a împăcat cu soțul ei, fiul ex-regelui Alfons al XIII lea al Spaniei, de care se svonise că se va despărți. Cu prilejul împăcării, principesa a admis să i se facă fotografia pe care o publicăm.

(Foto Yvonne Adam aparținând casei Liliane Collet-Paris).

intr'adevăr
SLĂBEȘTI

prin întrebuințarea
tabletelor de slăbire
**Boxberger
Kissingen**

Corpolența nu este nici frumoasă nici modernă, provoacă oboseală repede, somnolență etc. Înseamnă un pericol pentru sănătate și viață.

Tabletele de slăbire Boxberger-Kissingen ajută eficient la linia modernă și dorită fără dietă deosebită. Nu conțin substanțe vătămătoare, deci fără detriment pentru inimă sau alte organe.

A INCEPUT SEZONUL

ONDULAȚIUNILOR PERMANENTE

Coaforul I. BEER cu fiul

CALEA MOȘILOR, 53 — Telef. 3.00.11

Execută personal aceste lucrări deci și garanția calității

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.

**O bună digestie
pentru toată familia**

Se întâmplă destul de rar ca cel dilatare, arsuri, acrolei, apăsări și în- puțin unul din membrii unei fa- digestii. Magnesia Bisurata neutrali- mili să nu se plângă din când în zează foarte repede aciditatea, apără peretii delicat ai stomacu- lui și îndepărtează durerea dela cea dintâi doză.

Astăzi este Domnul căruia nu-i a prit un fel de mâncare mâine va fi și rândul Doamnei. Adeseori copiii prea lacomii cari, abuzând de bună- tăți, au stomacul deranjat. Iată pentru ce fiecare mamă de familie trebuie să aibă la îndemână, pentru o întrebuințare imediată un flacon de Magnesia Bisurata. Cea mai mare parte din indispozițiile de stomac sunt datorite sau sunt însoțite de un exces de aci- ditate care se manifestă prin

Magnesia Bisurata care ușurează buna funcționare a aparatului digestiv, vă permite de a mânca ceea ce vă place, fără frica de du- reri digestive și se găsește la toate farmaciile și dro- guerile, cu prețul de lei 75.— flaconul mic, sau for- mat mare economic Lei 110.

Este adevăratul tratament alcalin pentru combaterea efectelor unui exces de aci- ditate.

D. Profesor C. Daniel, președintele Ligii Anticancerose a fost chemat telegrafic la Paris de către Uniunea Medicală Latină. Acolo i s'a făcut o strălucită manifestare de sim- patie.

**LOCOTENENTUL SMITH E
VINOVAȚ?**

Au dat răspunsuri juste la pro- blema polițistă din numărul 441, următorii:

Alexandru Cazacu, Iași.
Radu Slăvescu, com. Purani jud. Vlașca.

Ion Niculescu, București.
O. 45, Craiova.

Au arătat că Smith nu e vinovat. luând ca sprijin cea mai impor- tantă piesă: termometrul înre- gistrator, însă au făcut supoziții false, învinuind categoric pe oameni cari nu pot fi învinuiți, fără a avea vreun temei pentru aceasta, următorii:

B. Agneze, București
Popescu Petre, Arad
Michaela Finkelstein, Galați
Alexandru Turcanu, Vatra Dornei
Dan Titus Lochian, Gherla

RECORDUL MONDIAL AL BĂUTORILOR DE BERE

Ultimul concurs original lansat de americani este acela al băutorilor de bere. Iată-i în fotografia noastră pe concurenții tuturor națiunilor întinși pe spate și sorbind prin intermediul unei țevi de cauciuc din imensele sticle cu bere. Fiecărei sticle i s'a atașat drapelul națiunii respective. Se pare că învingătorul acestui original concurs pe care numai ingeniozitatea americanilor putea să-l descopere a băut $\frac{3}{4}$ din conținutul sticlelor pe care le vedem în fotografia noastră într-o oră și 35 de minute.

BIRUITORUL

Fotografia noastră îl înfățișează pe celebrul automobilist Caracciola care a adăugat încă o victorie lanțului nesfârșit de biruinți, clasificându-se primul în proba internațională dela Montlhery.

PORTRETE ORIGINALE

FOTOGRAFIA e departe de a-și epuiza posibilitățile. Lăsând laoparte cinematograful, acel formidabil spectacol universal, care nu e altceva decât o serie de miriade de instantanee fotografice calculate în raport cu mișcarea personajului, și oprindu-ne numai la aplicația directă a fotografiei statice, vom constata concursul nelimitat al obiectivului fotografic în toate domeniile vieții. Medicina își are microfotografia, radioscopia și radiografia. Justiția utilizează fotografia antropometrică. Istoria și științele, fotografia documentară. Industria, deasemenea. Și-așa mai departe.

Dar dacă toate acestea au rămas la principiul moștenit, adică la cele două dimensiuni ale reproducerii plate, iată că viitorul pare a nu se mulțumi numai cu atât. Viitorul pretinde și cea de a treia dimensiune, pretinde relieful natural pe toată suprafața expusă obiectivului. Și un oarecare Doane Powell din New-York, de care vom mai avea probabil ocazia să vorbim, vine să ne dovedească începutul.

Acest Doane Powell a reușit să obțină fotografia tri-dimensională, care nu trebuie confundată nici cu masca de ceară și nici cu sculptura — cum s'ar putea deduce, privind capetele din fotografia de mai sus. Doane Powell obține acest rezultat într-o pastă specială de compoziție lemnoasă și numai cu ajutorul aparatului său, asupra căruia nu ne dă deocamdată nici un amănunt.

În seria primelor portrete realizate cu noul procedeu, vedem atât chipul inventatorului cât și al câtorva vedete de cinematograf îndeajuns de cunoscute. Cine dorește o probă... să poftască până la New-York l...

Sx.

Vă cade părul ?

Aveți mătreață ?

Nu vă descurajați !

Un tratament științific, cu totul nou bazat pe ultimele cercetări ale savanților dermatologi Sabouraud și Jaffés face să înceteze în scurt timp acest mare neajuns. Obișnuitele ape de păr nu au nici o valoare. Păcat de bani. Vă trebuiesc adevărate medicamente.

Vă oferim gratuit

o broșură extrem de interesantă. Veți afla lucruri noi despre viața și moartea părului. Veți mai găsi buna îngrijire pentru a menține părul frumos, bogat și mătăsoș,

**BON
Gratis**

Rog trimiteți-mi gratis broșura No. 88 (Acest bon se va tăia și trimite lipit pe o carte-postală.)

precum și tratamentul pentru oprirea căderii părului și distrugerea mătreaței. Trimiteți chiar azi bonul de mai jos către Laboratorul Vorel Piatra-N. și veți primi imediat în mod gratuit broșura No. 88.

**Laboratorul Vorel
Piatra-N.**

Renumite surse
bogate
în acid carbonic
radioactive
și

feruginoase
pentru

BAILE BUZIAȘ
(NAUHEIMUL ROMÂNESC)

Hoteluri și pensiuni dietetică specială. Cura cu pauză prin birourile de voiaj „Europa”
Reducere 50% pe liniile C.F.R.
Săzon dela 15 Mai până la 1 Octombrie
Strand cu plajă și bazin.
Muzică militară permanentă. Proiect la cerere
Direcțiunea
Băilor Buziaș
(Banat).

Boli de inimă și de femei, Anemie etc.

„REALITATEA ILUSTRATĂ“

vă oferă o distracție instructivă și pasionantă, care dezvoltă simțul observației și facultățile de concentrare

PROBLEMA POLITISTA

Citiți, cugetați și trimiteți-ne părerea! Soluția se va publica săptămâna viitoare, împreună cu numărul premiilor

2.) OCHII

BĂTRÂNUL Văleanu trăia în Bumbești, un orașel din Ardeal, de lângă X... împreună cu slujnica sa, Maria, care era ajutată pentru muncile mai grele ale gospodăriei, de fiul ei Alexandru, lucrător la o fabrică de ciment. Văleanu nu avea rude în afară de nepotul său Costică, un tânăr stricat, care urma să plece în Colonii, în Legiunea Străină. El trebuia să părăsească orașul X, în ziua de 24 Iulie, cu trenul de 23.45, pentru că a doua zi să se imbarce pe un vapor la Constanța.

La începutul lui Iulie, gospodarul nostru a primit niște scrisori stranie: „Vălene, viața e scurtă!” sau „Vălene, trebuie să mori!” și în sfârșit, într-o zi: „Vălene, te-ai pregătit de moartea pentru ziua de 24 Iulie?”

De data aceasta se înspăimântă și se duse să vadă pe șeful postului de jandarmi.

Ce să facă? Să depună o plângere? Ce scandal în jurul numelui său! Nu, avea să se descurce singur și să deschidă ochii bine. Jandarmul, om de treabă, a pipăit scrisorile, a cercetat stampila poștei; nu putea să vadă nimic deosebit.

„Dacă o fi afurisitul ăla de nepot?” se gândea Văleanu. „E singurul meu moștenitor... Ehe! la să mă duc eu la notar.”

Sosi și ziua de 24 Iulie și cuprins de panică, Văleanu deschise ultima scrisoare: „Vălene, vei muri la noapte!” În cursul dimineții, nepotul Costică a venit să-și ia rămas bun; a mâncat la amiază la unchiu-său, s'a preumblat prin casă, a încercat să descrețească fruntea unchiului care era îngândurat, a cerut ceva bani și a plecat pe la orele 18.

Pe înnoptat, către orele 21, șeful de jandarmi a venit să petreacă noaptea cu Văleanu. „Haide, haide” — încerca el să glumească — „o să vezi ce liniștit vei fi în odaia dumată, încuiându-te bine. Eu și cu Alexandru, care vrea să mă ajute, vom rămâne în odaia alăturată; dacă ai nevoie de noi, n'ai decât să bați în perete. Dacă individul vine, dumneata ai revolverul dumată și eu pe al meu; n'avea grije că n'o să-l scăpăm.

Către 22.30, Alexandru și șeful de jandarmi, încuiați în odaia vecină și cu obloanele de lemn închise (nu poți să știi niciodată ce se întâmplă, și nu e nici o afacere să primești un glonte) mai beau ultimul pahar, înainte de a se întinde pe două saltele, puse jos. Maria se refugiase la o prietenă din orașel și tremura de frică. Casa era bine închisă, nimeni nu va putea intra.

„Nu e nimic, nu se va întâmpla nimic” — spune Alexandru pentru a douăzecea oară.

Deodată, brusc, lampa electrică care lumina odaia, se stinse.

„Fereastra!” — strigă Alfred, și năvălind la perdele le dete într-o parte; lumina unui clar de lună minunat pătrunse în cameră.

Chiar în această clipă, cei doi oameni, împietriți, auziră un urlet de groază în camera alăturată, camera lui Văleanu, apoi o detunătură, urmată de o explozie sonoră și de un țipăt de agonie.

Afară, chiar în fața ferestrei lui Văleanu, băătura se întindea pustie, fără o umbră.

Cei doi bărbați alergară la ușa camerei bătrânului. În coridorul întunecat căutau pipăind clanța și mâinile lor tremurau umblând pe zid. În degetele șefului de jandarmi pâlpâi flacăra unui chibrit: lumina lui șovăitoare, desvălu spaima celor doi oameni. Ușa era încuiată; bătura, strigară să li se deschidă, apoi, cu lovituri puternice, sparseră tăbliile de lemn, în timp ce o lumânare pe care Alexandru o scosese din buzunarul său, proiecta pe pereți umbre înfricoșătoare.

În cameră, întuneric și un miros greu. În zadar, Alexandru învârtia butonul electric de lângă ușă. Căzut pe podea, lângă ușă, dar cu fața la fereastră, cu mâna crispată pe un revolver, zăcea Văleanu într-o baltă de sânge.

Odaia era goală; sub pat, sub masă, lumânarea proiecta o lumină fără umbră. Nimeni.

Geamurile în fărâmi acopereau podeaua lângă fereastra fără perdele; în obloanele de lemn masive, o gaură de glonte.

„Uite, — strigă șeful de jandarmi — uite de unde s'a tras; ocupă-te de rănit, eu alerg afară”.

Cu revolverul în mână el ieși în grădina luminată de lună.

Nimeni prin împrejurimi, nici o urmă. În spălătorie un sgomot ușor: un robinet lăsat deschis curgea într-o puțină pe jumătate plină. Șeful de jandarmi îl opri, scoase din apă o ampulă electrică, care plutia atârnată la capătul unui fir lung, și o agăță în mod mecanic de cuiul ei. Apoi, aruncându-și din nou ochii pe grădina liniștită și fără mistere, se întoarse în casă. Alexandru, agitat, aduna bucățile de sticlă sparte. Întinse pe pat pe Văleanu care, cu mâna mutilată, cu pieptul însângerat, era în agonie. „Ochii. Ochii!” — găfâi el — „Luați seama la ochi!”.

Judecătorul de instrucție, a doua zi dimineață, a pus lucrurile la punct.

Nimeni nu intrase în cameră, nimeni nu venise în grădină; glonte din oblon fusesse tras chiar de către Văleanu, apoi un al doilea glonte s'a împiedecat în țevă; revolverul pe care-l ținea în mână a explodat, și i-a rupt mâna și sfărâmat pieptul. Acestea toate sunt absolut sigure, neîndoios, materialicește exact, și perfect limpede.

Stingerea luminii în momentul dramei? O simplă întâmplare, dacă siguranța contorului electric a sărit chiar în același moment, precis.

Pentru ce Văleanu a tras? Pentru ce el delira: „Ochii, ochii!” A! Asta a fost o halucinație, din cauza fricii... bătrânii ăștia nu mai au curaj.

Și apoi se șoptea prin oraș: ce nebun bătrân, să desmoștenească el pe nepotul său, cu o săptămână înaintea morții, ca să dea totul Mariei?

INTREBĂRI:

Halucinație? Delir? Credeți într'adevăr aceasta? Printr-o înlanțuire riguroasă a evenimentelor, nu vedeți în acest fapt divers, banal, una dintre numeroasele crime care rămân nepedepsite?

SOLUȚIA PROBLEMEI No. 1.

LOCOTENENTUL SMITH E VINOVAȚ?

1) Smith nu e vinovat.

Intr'adevăr, priviți graficul termometrului înregistrator care era așezat pe masa lui Smith. Miercuri, 2 Ianuarie, spre seară, temperatura era aproximativ 18 grade, până în clipa în care, către orele 10 și jumătate seara, scade deodată la trei grade. E clipa în care s'a deschis fereastra; frigul uscat și pătrunzător a cuprins dintr'odată biroul. În celelalte nopți, temperatura scade pe la unsprezece seara, după stingerea caloriferului, și căderea este lentă, progresivă, până la 6 sau 7, când din nou începe să crească, după ce caloriferul a fost pus în funcțiune la 6 dimineață.

Deci, fereastra fiind deschisă între 10 și 11 seara, atât Smith cât și secretarul sunt scoși de sub bănuială.

Rămân deci paznicul, portarul sau un hoț din afară.

2) Dacă hoțul a venit din afară, înseamnă neapărat că el a trecut pe scară și pe balcon. Dar a venit înainte de ora 18 (ora când s'a închis poarta), când nu era încă zăpadă și s'a ascuns îndărătul obloanelor, în firida din perete, unde zăpada căzută între orele 18 și 19, n'a ajuns. Aci a așteptat plecarea secretarului, pe care-l auzia bătând la mașină în biroul vecin; a pătruns în cameră și s'a mișcat cu atenție, apoi a plecat prin oblonul de fereastră din camera secretarului, pe care l-a închis în urma lui, cu ușurință, (cârlig cu arcuți).

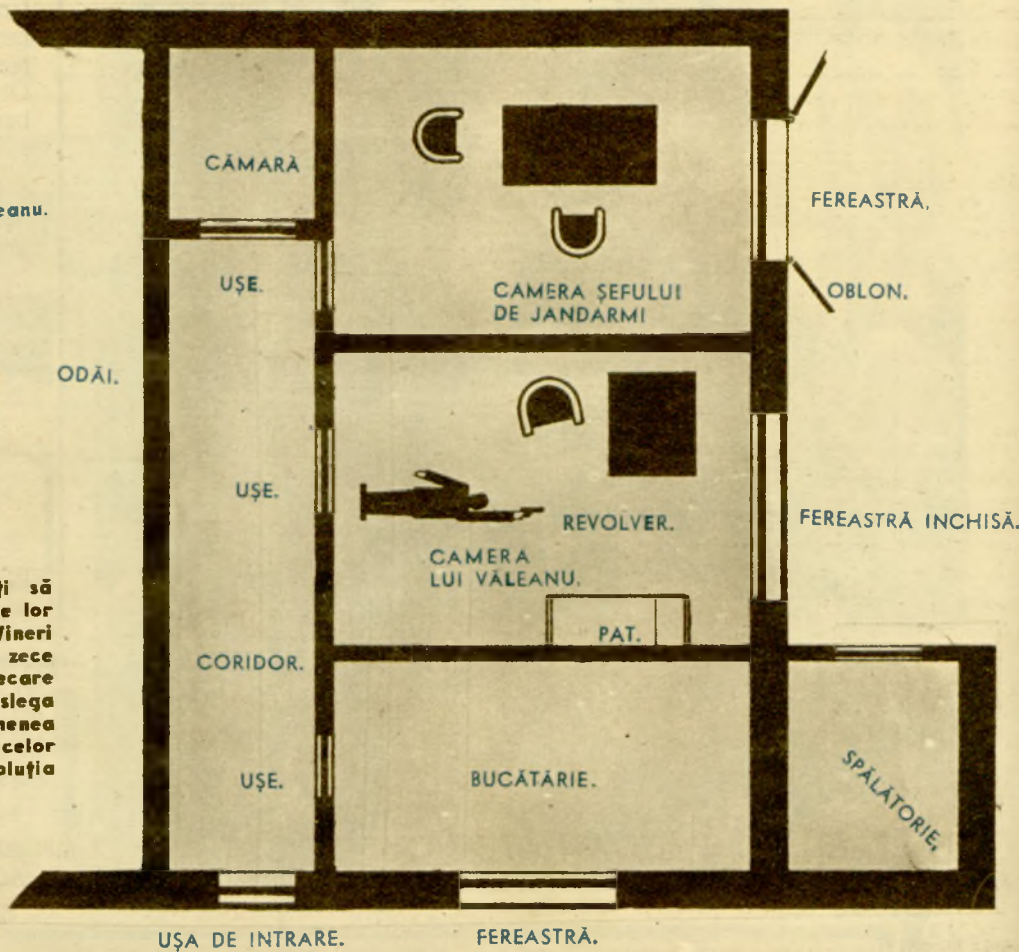
Nu vom putea ști niciodată cine este, dintre cei trei suspecți, adevăratul vinovat.

Publicăm în pagina ...-8 numele celor cari au găsit soluția exactă a problemei.

Planul casei lui Văleanu.

ODĂI.

Cititorii sunt rugați să ne trimeadă soluțiile lor până cel mai târziu Vineri 12 Iulie. Acordăm zece premii a 200 lei fiecare celor cari vor deslega problema. Deasemenea vom publica numele celor cari au găsit soluția exactă.

Sunteți tineri? Sunteți talentați?

„Realitatea Ilustrată” vă oferă prilejul unui strălucit angajament artistic.

Dr. N. Constantinescu, directorul teatrului „Alhambra”.

AM anunțat în n-rul trecut al revistei noastre, vestea noului concurs pe care-l organizăm și care va prileji afirmarea unor obiceiu de mult uzitat în străinătate ca elementele noi ale unei producții artistice să fie căutate în marea masă anonimă care ascunde atâtea talente valoroase. Mergi de multe ori pe stradă și întâlnești o femeie sau un bărbat cari îți rețin atenția prin impecabila lor înfățișare. Dacă ești om de teatru te gândești imediat ce bun element ar putea fi personagiul pe care-l întâlnești. În străinătate sunt unii regisori cari în asemenea momente opresc pur și simplu pe stradă personagiul respectiv și-i propun pe loc un angajament.

La noi asemenea procedee spontane ar putea fi greșit interpretate și iată de ce am pornit la ideea organizării acestui concurs al cărui rezultat să sperăm că va fi scoaterea din umbră a unor elemente cât mai valoroase. Dealtminteri trebuie să recunoaștem că ideea nu ne aparține în totul. Ea ne-a fost sugerată în cursul unei convorbiri pe care am avut-o cu excelenții directori ai „Alhambrei”, d-nii N. Vlădoianu și N. Constantinescu. Este interesant, credem să redăm câteva spicuiri din convorbirea avută cu d-nii Vlădoianu și Constantinescu.

DIRECTORII TEATRULUI „ALHAMBRA” DESPRE CONCURS

— Dorința noastră cea mai vie este să prezentăm publicului mereu ceva nou, — și-au început d-nii Vlădoianu și Constantinescu declarațiile. Nu se poate păstra în teatru ani de zile același șablon. Publicul se plictisește repede. Este avid după noutate. Și acest capriciu al publicului vrem să-l satisfacem din plin. Pentru a oferi însă noutate în materie de spectacol trebuie să ai dispoziție și elemente noi. Pentru găsirea acestor elemente cel mai bun mijloc este lansarea unui concurs printr-o revistă de mare tiraj. În altă ordine de idei — ne-au declarat d-nii Vlădoianu și Constantinescu — ținem să spunem că „Alhambra” își va schimba la toamnă genul abordat până acum. Se va apropia de genul revistei americane, la care muzica și dansul apar ca factori determinanți ai succesului. „Alhambra” se va transforma într-o citadelă a artei moderne tinzând să realizeze spectacole gen „Nichita Balieff”.

În ceea ce privește concursul ținem să precizăm — ne-au mai spus d-nii Vlădoianu și Constantinescu — că teatrul nostru a lansat o serie de elemente cari stau asăzi în fruntea revistei românești.

Lulu Nicolau, Virginica Popescu, Florica Demion, Stroe, Vasilache, Groner, Joujou Pavelescu, Aurel Munteanu, C. Lungeanu s'au format la teatrul „Alhambra”.

Iată de ce așteptăm cu încredere aleșii și alesele revistei d-voastre și sperăm ca dintre aceste elemente să găsim unul sau două care să fie transformate în veritabile stele, — și-au încheiat d-nii Vlădoianu și Constantinescu declarațiile.

CONDIȚIUNILE CONCURSULUI

În afară de satisfacția morală care se va oferi aleșilor, aceștia vor primi și un strălucit angajament material.

Se poate prezenta la concurs orice domnișoară sau domn cari se cred inzestrați pentru spectacolul revuistic. Desigur trebuie să fie tineri și să aibe oarecari aptitudini, cari să le poată facilita o eventuală alegere. Așa bunăoară să știe să cânte, să știe să danseze, să aibe temperament, pe scurt să posede câte ceva din calitățile cari se cer unui artist de revistă. Se pot prezenta la concurs și elemente cari au mai avut contact cu teatrul și cari dintr-o pricină oarecare n'au avut posibilitatea să se releve.

Concursul se va desfășura la sfârșitul acestei luni în cadrul unei mari festivități pe care o va organiza revista noastră. Juriul care va avea să se pronunțe va fi alcătuit din cele mai de seamă personalități artistice și literare dela noi din țară. Președintele juriului va fi o mare personalitate politică al cărui nume suntem siliți să-l trecem deocamdată sub tăcere.

Concursul va fi organizat de asemenea manneră încât să poată participa și concurenți din provincie.

CINE VOR FI ALEȘII ȘI CE ANGAJAMENTE VOR SEMNA.

Spre deosebire de alte concursuri, concursul organizat de revista noastră va premia nu numai un singur concurent sau o singură concurentă ci va oferi mai multe premii, aceasta pentru a da posibilitatea de afirmare tuturor elementelor valoroase cari se vor prezenta.

Se vor alege:

Două Miss „Alhambra” cari vor semna imediat un angajament cu un salariu de 10.000 până la 30.000 lei lunar.

Un june prim care va semna imediat un angajament cu un salariu de 8.000 până la 20.000 lei lunar.

Dintre concurențele cu mențiune se vor mai face patru angajamente.

INSCRIERILE

Inscrierile la concurs se primesc cu începere de azi la redacția revistei „Realitatea Ilustrată” din Str. C. Mille 5-7-9. Doritorii cari vor să participe sunt rugați să completeze buletinul de mai jos.

BULETIN DE INSCRIERE

Numele și prenumele
Adresa
Profesiunea
Vârsta
Aptitudini artistice
(Dans, cântec etc.).

De care

din aceste tratamente ale

Elizabeth Arden

aveți nevoie?

Fiecare tratament conceput de Elizabetha Arden se adaptează trebuințelor persoanei. Nu există vârstă sau gen de piele la care să nu se fi gândit. Există și pentru D-Voastră un tratament special al Elizabethei Arden.

Aveți epiderma normală?

Atunci tot ce necesitați e un tratament zilnic pentru curățirea și tonificarea pielii. Întrebuințați Crema de Curățit (Venetian Cleansing Cream) spre a îndepărta impuritățile și pudra, apoi tapotați cu vigoare fața cu Tonicul pentru piele (Ardena Skin Tonic) spre a învigoră și înfrăgezi pielea. Înainte de culcare, tapotați fața cu puțin Velva Cream sau Orange Skin Food, spre a păstra pielea catifelată și subțire.

Aveți pielea aspră?

Atunci aveți nevoie de un tratament regulat, cu o combinație de trei-creme-in-una, care va subția și închide porii și care cremă o veți amesteca D-Voastră însuși, în părți egale, din Crema pentru Pori (Pore Cream), spre a rafina și închide porii, din Uleiul Mușchiular (Muscle Oil), pentru a întări mușchii și țesuturile slăbite, și din Crema contra sbărciturilor (Anti-Wrinkle Cream), pentru a hrăni și netezi fața.

Aveți pielea uscată?

Aplicați din abundență Crema de Portocale pentru hrănitul pielii (Orange Skin Food) înainte de culcare, sau dacă tenul vă este mai plin, întrebuințați Velva Cream.

Aveți pielea obosită?

Ranimați-o printr'un tapotaj viguros cu Special Astringent, odată pe zi. Acest tratament va învigoră pielea, va întări mușchii slăbiți și va face tenul D-Voastră din nou tânăr și frumos.

Preparatele Elizabeth Arden sunt de vânzare în București, la Drogueria și Parfumeria Teatrului, Calea Victoriei 84, precum și la agenții săi autorizate.

ELIZABETH ARDEN

ELIZABETH ARDEN LTD.

LONDON 25 OLD BOND STREET W1

Cine se interesează de cura de Karlsbad citește broșura

Indicațiile și contra indicațiile curei de Karlsbad

de D-rul GRIGORE GRAUR
medic balnear la Karlsbad

Prețul lei 20. Ed. „Adeverul”

De vânzare la librării și la
depozitarii noștri

Realitatea SPORTIVA

DUPĂ cum spuneam și în numărul trecut, balcaniada dela Sofia, rezultatele și decepțiile ei au fost uitate mai curând decât au sperat chiar cei mai optimiști și mai... interesați.

Și Duminică ce a trecut nu a diferit, într-un nimic, de cele dinaintea dezastrului.

Aceleași echipe, aceleași matchuri, același campionat.

Poate mai puțin interesant, atât...

Intr'adevăr, clasamentul Diviziei Naționale a fost definitiv stabilit, în ce privește primul și ultimul loc. Dacă compoziția mijlocului nu este încă ierarhizată, campionul și codașul sunt cunoscuți.

Campion este clubul Ripensia din Timișoara. Cucerirea titlului — lipsită de strălucirea pe care o dă o finală și datorată doar unui mărunt și rece calcul de puncte — nu s'a făcut direct, ci prin ricoșeu. Adică nu de matchul Ripensia — Juventus a ținut soarta titlului. Încă de Sâmbătă, acesta fusese adjudecat de către timișoreni, din clipa în care derby-ul football-ului bucureștean — Unirea-Tricolor—Venus — se termină prin înfrângerea Venusului (0—1), singurul pretendent la titlu, în eventualitatea unei noi și ultime înfrângeri a Ripensiei.

Nu se pot spune că timișoreni nu merită să fie campioni naționali. Trecutul orașului, chiar trecutul echipei îi îndreptățește. Dar forma pe care a avut-o, anul acesta, Ripensia a fost, direct, surprinzătoare. Și faptul că, în aceste condiții, a reușit să se claseze prima, e o dovadă suplimentară a scăderii de valoare pe care o manifestă football-ul românesc.

E drept că Ripensia a beneficiat și de un noroc cum rar a mai avut vreo echipă. Jucând tot mai prost, pierzând matchuri și făcând rezultate slabe, timișoreni au avut șansa să-și vadă, pe rând, adversarii înlăturați de diverse cauze, din afara eforturilor lor.

O fază palpitantă la poarta lui Burdan în cursul matchului Venus—Unirea Tricolor.

Chinezul, C. A. O., Universitatea, Venus, toți cei cari au dat asalt primului loc, toți pe cari Ripensia nu i-ar fi putut opri prin mijloace proprii, toți au capotat „prin ei însuși”. Și iată...

Totuși...

„Vaincre sans danger, c'est triompher sans gloire” spune francezul.

Rezultatele săptămânei n'au fost lipsite de surpriza inerentă: la

local, între echipele „de cartier” ale Capitalei. După o partidă în care a avut un categoric avantaj, Oborul a învins. Ca întotdeauna, după un asemenea match, Grivița își așteaptă revanșa...

Însfârșit, nltimele două partide s'au terminat cu rezultatele în-colo: C. A. O.—Chinezul 3—1 și Universitatea — Ameza 5—0.

La ordinea de zi internațională, cupa Europei Centrale, în care s'au calificat, pentru semifinale, Ferencsvaros, Juventus, Sparta, rămânând ca partida Slavia — Austria să se rejoace, cele două matchuri, totalizate, marcând 2 — 2 și — campionatele mon-

diale de tennis dela Wimbledon. Această din urmă probă — cea mai importantă a anului — se bucură de o strălucire și o popularitate excepțională. Și de data aceasta, englezul Perry și-a confirmat titlul de „cel mai bun jucător din lume” în proba de simplu domni pe care a câștigat-o ușor, învingând în finală pe Cramm, cu 6-2, 6-4, 6-4.

La simplu doamne, senzația o constituie reapariția frumoasei Helen Moody-Wils, campioană șase ani de-a rândul și pe care un accident a ținut-o departe de „court”-uri mai bine de un an. Și spunem senzație, căci se pare că americana va câștiga, pentru a șaptea oară...

GH. TARI

O fază emoționantă la poarta lui Theimler în matchul C. F. R. — România.

Echipele C. F. R. București și România Cluj înaintea matchului disputat Duminică în Capitală.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoiană 3, București III
Telefon 4.59-22. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctorițe din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărimurile cosmetice.

Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului, etc.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7. Telefon 3-01-23

Cine credeți că spală rufe? Spălătoreasa singură? Nu!

„SODIL”
le spală!

Dizolvați un pachet „SODIL” în 50 — 60 litri. apă obișnuită, INMUIAȚI ÎN ACEASTA SOLUȚIE RUFEL DE CU SEARA și a doua zi veți vedea ce a mai rămas de făcut. O nimica toată. Puțin săpun bun, câteva mișcări îndemânate ale mâinilor și minunea s'a împlinit. Rufe iese albe ca zăpada, curate, proaspete și igienice. Faceți o încercare cu „SODIL” și nu vă veți mai putea lipsi de acest produs românesc neîntrecut. Rufe se spală ușor și repede

De aceea nici-o gospodărie fără „SODIL”

Economie de bani, spor la muncă

CALENDAR

1466. Incepe zidirea mănăstirii Putna, ridicată prin cheltuiala lui Ștefan cel Mare.
1509. S'a născut reformatorul elvețian Johannes Calvin, la Noyon († 1564).
1606. Se urcă pe tronul Moldovei Simion Movilă.
1836. S'a născut generalul Constantin Budișteanu († 1911).
1848. A murit scriitorul Ioan Barac (născut 1772) (alăturat chipul).

11

1897. Inginerul suedez Salomon August André se înalță la Spitzbergen, într'un balon liber, spre a pleca la Polul Nord și rămâne multă vreme dispărut, până când se găsește, în ziua de 6 August 1930, în insula Albă din Arhipelagul Spitzbergen, cadavrul lui și ale celor doi însoțitori, ai săi. (alăturat chipul).
1914. Moare profesorul și scriitorul Nicolae Dobrescu, membru corespondent al Academiei

12

1821. S'a născut marele poet român Vasile Alexandri († 1890) (alăturat chipul).
1821. S'a născut romancierul francez Gustave Flaubert († 1880).
1892. A murit la Paris artistul dramatic Grigore Manolescu (născut 1857).
1931. A murit scriitorul Ioan N. Roman (născut 1826).

13

1778. A murit scriitorul și filozoful francez Jean Jacques Rousseau (născut 1712) (alăturat chipul).
1816. S'a născut scriitorul german Gustav Freitag în Silezia († 1895).
1878. Se ține Congresul dela Berlin, prin care România capătă independența, cedeză trei județe din Basarabia și primește în schimb Dobrogea.
1896. Moare chimistul Friederic August Kekule de Stradonitz.

14

1789. Revoluționarii francezi dărâmă Bastilia, în Paris. (Sărbătoare națională franceză).
1816. S'a născut scriitorul și istoricianul contele Arthur de Gobinot, la Ville d'Avroy († 1882).
1817. A murit scriitoarea franceză Anne Louise, baroană de Stael, fiica lui Necker (născut 1776) (alăturat chipul).
1919. A murit chimistul german Emil Fischer (născut 1852).

15

1099. Cucerirea Ierusalimului (prima cruciadă — 1096-1099).
1606. S'a născut pictorul Rembrandt Harmens van Ryn în Leyda († 1669).
1801. Constantin Ipsilante, domnitorul Moldovei, e detronat.
1831. S'a născut sculptorul Reinhold Begas la Berlin (mort 1911).
1928. Moare politicianul și omul de stat italian Giovanni Giolitti la Roma (născut 1842) (alăturat chipul).

16

1930. Moare artistul Rudolf Schildkraut la Hollywood (născ. 1862).

622. Hegira (fuga lui Mohamed dela Mecca la Medina).
1872. S'a născut exploratorul polar norvegian Roald Amundsen, la Borge († 1928) (alăturat chipul).
1890. A murit poetul Gottfried Keller la Zürich (născut 1819).

17

IOAN BARAC

de AL. IORDAN

CÂND în Moldova apăruseră cele dintâi alcătuiri poetice ale lui Costache Conachi, în cetatea Sibiului vedea lumina tiparului „Istoria prea frumosului Arghir și a prea frumoasei Elena” — basmul care a încântat generații întregi prin descrierile minunatelor peripeții ale celor doi eroi — în versiune românească, datorită lui Ioan Barac, fiul preotului din Alamar. Din satul său natal, prolificul scriitor de mai târziu a trecut la Aiud și Cluj, unde și-a făcut studiile „au absolvit cu laudă toate clasele reformatilor din Aiud și legile țării în Cluj”, scrie fiul său în necrologul ce-l face.

Anii de studii la Aiud par a fi 1790 — 1798, și această perioadă e socotită ca determinantă pentru viitoarele preocupări ale lui Ioan Barac.

Eruditul istoric-literar, G. Bogdan-Duică, autorul unei monografii asupra lui Barac, dă în privința aceasta interesante amănunte. Astfel el ne informează că: La Aiud, Barac ca și toți colegii săi, a fost înconjurat, de o atmosferă plină de amintiri istorice, tablouri, inscripții, cărți. Tradiția profesorilor străini ai colegiului îndrepta mereu atenția spre toată Europa, mai ales spre cea protestantă și filosofică. Profesorii din țară erau sau treceau drept semănători de idei progresive: Se știa de exemplu cine a fost întâiul Cartesian pe acolo; se știa cine fuseseră învățații mari ai școlii.

În acest colegiu dela Aiud se învățau mai bine trei limbi, singurele pe cari le știa și Barac; latina, maghiara și germana, prin cetire apoi religia, logica, poezia, retorica, sintaxa, gramatica; în sfârșit aritmetica și puțină geometrie; istorie și geografie; științe naturale; cântări.

Colecțiile și biblioteca completau bine învățământul. Se aflau cărți rare în acea bibliotecă; chiar și turcești, arabe; și biblia zingaleză. Literatura grecească și latină, franceză și germană; scrieri politice, statistice, geografice etc.

Dacă am insistat, poate prea mult, asupra felului cum se prezenta colegiul din Aiud, am făcut acest lucru din considerentul că acest mediu în care s'a dezvoltat intelectualicește Ioan Barac, a avut, după cum se va vedea în scurta expunere ce o vom face asupra operei sale literare, o puternică înrăurire.

Pe la 1872, adică în timpul studiilor lui Barac la Aiud, ia ființă în această localitate o societate literară maghiară, ai cărei membri pe lângă studierea limbei ungare erau preocupați și cu traducerea operelor mai importante din literaturile străine.

Putem admite că, Barac n'a rămas indiferent la mișcarea pe care o întreprindeau tinerii maghiari grupați în acea societate și că înclinația sa către traduceri și-ar avea origina în cadrul programului de activitate al societății ungurești. Așa ne-am putea explica și mărturisirea pe care Barac o face în prefața la **Kartigam**: Și având eu din tinerețile mele până și acum la bătrânețe patima poeziei, cu care în toate zilele vieții mele îmi petreceam scriind multe asemenea, am slobozit și această istorie.

Ca un argument în plus, a înrăuririi pe care a avut-o asupra lui Barac noile curente literare din Ungaria, în acea epocă de renaștere culturală maghiară, e caracterizarea pe care o face Szinnyei Katona: „Această școală poetică, căreia-i aparțin și alți membri mai puțin dotați decât Gvadanyi, Dugonics și Fazekas, a lucrat în general cu mai puțin gust, dar în schimb cu atât mai multă bună voință și cu mult entuziasm patriotic. Marele lor merit îl constituie faptul că ei și-au îndreptat atenția spre limba populară și spre poezia poporului; și că pe acest teren a și început să culeagă sărguincios”.

O cercetare, cât de sumară, a scrierilor lui Ioan Barac, duce la constatarea că ele pot fi grupate în două mari grupe: una a traducerilor, cealaltă cu subiecte din literatura populară, ceea ce dovedește îndeajuns de evident înrăurirea sub care s'a dezvoltat preocuparea literară a lui Barac.

Primele sale manifestări le constituie traducerile din ungurește și de remarcă că debutul l-a făcut cu **pavestea** „Prea frumosului Arghir și a prea frumoasei Elena” înbinându-se astfel ambele influențe exercitate asupra lui Barac, cea populară și cea a renașterii culturale maghiare.

Exodul Muntenilor la Brașov, în urma revoluției dela 1821, coincizând cu stabilirea lui Ioan Barac la Brașov, o nouă influență își face drum în concepțiile sale literare — încep, stimulentele pan-romănesc — și ca urmare îl vedem ocupându-se de Psaltirea lui Prale din Iași, iar prin 1837 îl întâlnim ca fondator și conducător al „Foaei de Duminică”.

Fără a fi un talent desăvârșit, animat însă de dorința de a răspândi gândul și scrisul românesc, cât mai mult în mijlocul consăngeniilor săi, Ioan Barac rămâne o interesantă figură a literaturii ardelenice.

SEZONUL VOIAJULUI

Plecând la băi sau în excursii nu uitați flaconul cu

Alcool de Menthe de Ricqlès

Vă ferește de indigestii, crampe de stomac, greață, amețeli, răul de mare.

Alcool de Menthe

de Ricqlès să nu lipsească din trusa dv. de voiaj.

A SLABIT CU 13 Kgr.

Deci, 10 cm. mai puțin în jurul șoldurilor

De când ia Kruschen se simte mai bine „în toate privințele”

Știți ce înseamnă 13 kgr. de grăsime pentru silueta cuiva? În cazul acestei doamne, care a urmărit zi cu zi efectul tratamentului, a însemnat o diferență de 7 până la 10 cm. la părțile mai forte ale corpului. Iată ce ne scrie această doamnă despre cazul ei: „Sunt șase luni de când am început să iau Sels Kruschen pentru a slăbi. Atunci cântăream 80 kgr. Acum cântăresc 67 kgr., iar măsurile corpului s'au micșorat simțitor și anume:

Înainte-Bustul 1 m.
Talia 81 cm.
Șoldurile 1.17 m.
După-Bustul 91 cm.
Talia 74 cm.
Șoldurile 1.07 m.

„Înainte de a lua Kruschen mă îngrășam în fiecare săptămână și mi se tăia respirația oricâteori îmi lășteam pașii sau urcam o scară. Acum mă pot juca cu fetița mea, s'o fugăresc, să urc scările fără nici o greutate. Și cu sănătatea îmi merge mai bine. Toate acestea le datorez „mici doze zilnice” de Sels Kruschen.” — (D-na D. A.).

Kruschen are la bază principii științifice, conține în doze proporționate, acele săruri minerale cari se găsesc în apele renumitelor stațiuni balneare din Europa, la care s'a recurs dealungul veacurilor pentru vindecarea multor boale, printre care și obezitatea.

Sels Kruschen se vând în mai mult de 120 țări și se pot obține acum și în România la toate farmaciile și drogheriile cu prețul de 95 lei flaconul.

Doamnelor, Domnișoarelor

Pentru prima dată în țara noastră s'a pus la dispoziția publicului feminin, un mijloc nou și modern de a-și îngriji igiena lunară.

TALEX

„TALEX” e bandajul igienic care corespunde tuturor cerințelor; Fiind făcut din vată de celuloză cea mai fină, e foarte absorbant și oferă protecție sigură.

Grație nenumăratelor straturi de vată și datorită unui procedeu special „TALEX” e desodorant. Bandajul „TALEX” vă dispensează de spălat, după întrebuințare se poate arde, sau tăiat în bucăți se disolvă în apă. Fiind eficient la îndemâna tuturor. Ideal pentru acasă, birou, vilagiatură, școală etc. În cutii de 6 și 12 bandaje. La principalele farmacii, drogerii și parfumerii.

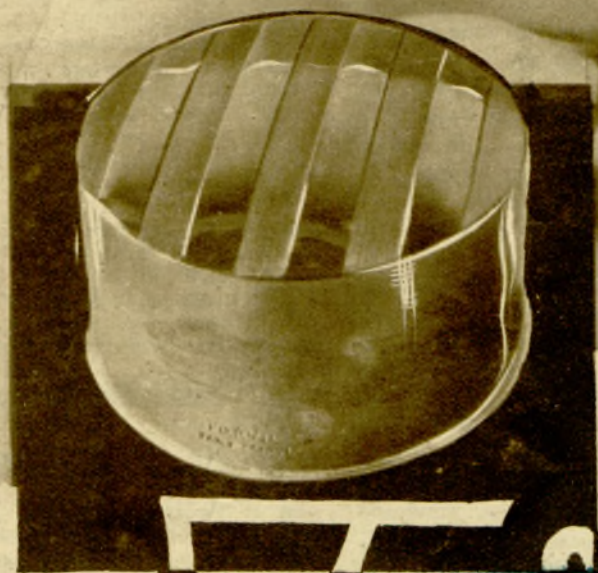

pentru antilopă, e metoda ideală pentru încălțăminte de antilopă și nubuc.

• PLECATI GRATUIT •

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PARIS
VIENNA
ISTANBUL

GUM PĂR AND O
CUTIE DE PUDRĂ

Forvil